

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสัมภาษณ์บรรณารักษ์ วิเคราะห์เลขหมู่ และทำบัตรรายการ และบรรณารักษ์ตรวจวารสาร ในห้องสมุดเกี่ยวกับ คู่มือที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง วิธีการกำหนดหัวเรื่อง ปัญหาในการกำหนดหัวเรื่อง สิ่งพิมพ์ในสาขาสาธารณสุขศาสตร์ และ ข้อเสนอแนะ
- ส่วนที่ 2 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสำรวจหัวเรื่อง ที่ปรากฏในหนังสือคู่มือการให้หัวเรื่อง และ หัวเรื่องที่ปรากฏในบัตรรายการ / บัตรตรวจวารสาร
- ส่วนที่ 3 เป็นผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสอบถามเกี่ยวกับ หัวเรื่องภาษาไทยที่นักวิชาการสาธารณสุขศาสตร์ นิยมเลือกใช้ และกำหนดเป็นหัวเรื่อง ในการทำบัตรรายการ รวมทั้งปัญหา และข้อเสนอแนะ

อักษรย่อที่ใช้ในตารางนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

- มม. หมายถึง ห้องสมุดคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
มข. หมายถึง สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
สมบ. หมายถึง สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
มบ. หมายถึง ห้องสมุดคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
มสธ. หมายถึง สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
อช. หมายถึง ห้องสมุดสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสัมภาษณ์ ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล คู่มือที่ใช้ ในการกำหนดหัวเรื่อง วิธีการกำหนดหัวเรื่อง ของบรรณารักษ์ ปัญหาในการ กำหนดหัวเรื่อง และ ข้อเสนอแนะ (ตารางที่ 2-13)

1. ข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ หน่วยงานที่สังกัด ประสบการณ์ในการกำหนดหัวเรื่องและ ประเภทของสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง

บรรณารักษ์ที่ให้สัมภาษณ์ ทั้งหมด จำนวน 10 คน สามารถจำแนกตามหน่วย งานและฝ่ายที่สังกัด ดังนี้ สังกัดฝ่ายวิเคราะห์ทรัพยากร และฝ่ายวารสาร มีจำนวนเท่ากัน ฝ่ายละ 4 คน คือ บรรณารักษ์จาก ห้องสมุดคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา สำนักบรรณ สารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และบรรณารักษ์ จำนวนเท่ากันแห่งละ 1 คน จาก ห้องสมุดคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา* และ จากห้องสมุดสถาบัน พัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ไม่ได้สังกัดฝ่ายใดเลย (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 หน่วยงานที่บรรณารักษ์สังกัด

N=10

ฝ่ายที่สังกัด	มม	มข	สมบ	มบ	มสช	อช	รวม
ฝ่ายวิเคราะห์ทรัพยากรห้องสมุด	1	1	1	-	1	-	4
ฝ่ายวารสาร	1	1	1	-	1	-	4
ไม่สังกัดฝ่าย	-	-	-	1*	-	1	2
รวม	2	2	2	1	2	1	10

หมายเหตุ * เป็นอาจารย์ที่คณะ ทำหน้าที่เป็นบรรณารักษ์ของห้องสมุดด้วย

บรรณารักษ์ทั้งหมด จำนวน 10 คน มีประสบการณ์ ในการกำหนดหัวเรื่อง จำแนกตาม ช่วงปีต่าง ๆ ดังนี้ บรรณารักษ์จำนวน 4 คน มีประสบการณ์ ในช่วงระยะเวลา 7-9 ปี บรรณารักษ์ จำนวน 2 คน มีประสบการณ์ ในช่วงเวลา 10-12 ปี ส่วนบรรณารักษ์ที่มี ประสบการณ์ 4-6 ปี; 13-15 ปี; 16 ปีขึ้นไป และ ต่ำกว่า 1 ปี มีช่วงละ 1 คน และไม่ มีบรรณารักษ์จากห้องสมุดแห่งใดเลย ที่มีประสบการณ์ในการกำหนดหัวเรื่อง ในช่วงเวลา 1-3 ปี (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ประสบการณ์การทำงานด้านการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทยสาขา สาธารณสุขศาสตร์

ประสบการณ์การทำงาน	มม N=2	มข N=2	สมบ N=2	มบ N=1	มสช N=2	อช N=1	รวม N=10
ต่ำกว่า 1 ปี	-	-	-	1	-	-	1
1 - 3 ปี	-	-	-	-	-	-	-
4 - 6 ปี	-	-	-	-	-	1	1
7 - 9 ปี	-	-	2	-	2	-	4
10 - 12 ปี	-	2	-	-	-	-	2
13 - 15 ปี	1	-	-	-	-	-	1
16 ปีขึ้นไป	1	-	-	-	-	-	1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณารักษ์จำนวน 6 คน จากห้องสมุดทุกแห่ง แห่งละ 1 คน ทำหน้าที่กำหนด หัวเรื่องภาษาไทยให้กับหนังสือทั่วไป และหนังสือเฉพาะสาขาวิชา บรรณารักษ์ 5 คน ยัง กำหนดหัวเรื่องภาษาไทยให้กับ วิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย บทความวารสาร บรรณารักษ์ จำนวน 3 คน กำหนดหัวเรื่องภาษาไทยให้กับสิ่งพิมพ์อื่น ๆ กล่าวคือ บรรณารักษ์ 1 คน จากสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น กำหนดหัวเรื่องให้กับสิ่งพิมพ์รัฐบาล และ Project Report ส่วนบรรณารักษ์ 1 คน จากสำนักบรรณสาร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช กำหนดหัวเรื่องให้กับกฤตภาคด้วย (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ประเภทสิ่งพิมพ์ที่บรรณารักษ์กำหนดหัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาขารณศาสตร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประเภทสิ่งพิมพ์	มม	มข	สมบ	มบ	มสธ	อช	รวม
	N=2	N=2	N=2	N=1	N=2	N=1	N=10
หนังสือทั่วไป	1	1	1	1	1	1	6
หนังสือเฉพาะสาขาวิชา	1	1	1	1	1	1	6
วิทยานิพนธ์	1	1	1	-	1	1	5
รายงานการวิจัย	1	1	1	-	1	1	5
บทความวารสาร	1	1	1	-	1	1	5
อื่น ๆ - สิ่งพิมพ์รัฐบาล	-	(1)	-	-	-	-	(1)
- Project Report	-	(1)	-	-	-	-	(1)
- กฤตภาค	-	-	-	-	(1)	-	(1)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. คู่มือที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง ได้แก่ หนังสือคู่มือที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง หนังสืออ้างอิงที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง

หนังสือคู่มือภาษาไทย ที่บรรณารักษ์ จำนวน 8 คน จากห้องสมุดเกือบทุกแห่ง ยกเว้นบรรณารักษ์จากห้องสมุด คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ใช้เป็นคู่มือในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทย สาขาสาธารณสุขศาสตร์ คือ หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของ คณะทำงานกลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ฉบับปีพิมพ์ 2538 รองลงมาจำนวน 7 คน ใช้หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ของ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับปีพิมพ์ 2533 จำนวน 6 คน ใช้หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของ คณะทำงานกลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ฉบับปีพิมพ์ 2532 บรรณารักษ์จำนวนน้อยที่สุด 2 คน ใช้หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของ คณะทำงานกลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ฉบับปีพิมพ์ 2528; หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ของ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยมหิดล ฉบับปีพิมพ์ 2525 และ สหดรชนั้หัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์ ของ จีระ อินทโกสุม (และคนอื่น ๆ) ฉบับปีพิมพ์ 2532

ส่วนหนังสือคู่มือภาษาอังกฤษ บรรณารักษ์ 4 คน ใช้ Library of Congress Subject Headings 18th ed., 1995

บรรณารักษ์จำนวน 3 คน ใช้คู่มือเล่มอื่น ๆ คือ บรรณารักษ์จากสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ใช้ Medical Subject Headings Annotated-Alphabetic List, 1986 และ Library of Congress Subject Headings 17th ed., 1994 ส่วนบรรณารักษ์ 1 คน จากสำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ใช้หัวเรื่อง ของ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ หนึ่งเป็นที่สังเกตว่า บรรณารักษ์จากสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ บรรณารักษ์จากสำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา ใช้หนังสือคู่มือมากที่สุด 6 เล่ม ในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทย (ตารางที่ 5)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 หนังสือคู่มือที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาธารณสุขศาสตร์
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หนังสือคู่มือ	มม N=2	มข N=2	สมบ N=2	มบ N=1	มสช N=2	อช N=1	รวม N=10
หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของคณะ ทำงานกลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษา, 2538	-	2	2	1	2	1	8
หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของคณะ ทำงานกลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษา, 2532	2	1	2	-	1	-	6
หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของคณะ ทำงานกลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษา, 2528	-	1	1	-	-	-	2
หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ของสำนักหอสมุด ม.มหิดล, 2533	2	2	1	-	1	1	7
หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ของสำนักหอสมุด ม.มหิดล, 2525	-	1	1	-	-	-	2
สทศรชนีหัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์ ของ จีระ อินทโกสม (และคนอื่น ๆ), 2532	-	-	1	-	-	1	2
Medical Subject Headings-Annotated Alphabetic List, 1996	-	-	-	-	-	-	-
Library of Congress Subject Headings 18th ed., 1995	-	2	-	-	2	-	4

ตารางที่ 5 (ต่อ) หนังสือคู่มือที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาธารณสุขศาสตร์
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หนังสือคู่มือ	มม N=2	มข N=2	สมบ N=2	มบ N=1	มสช N=2	อช N=1	รวม N=10
Index Medicus : Including Bibliography of Medical Review, 1987	-	-	-	-	-	-	-
Index Medicus for WHO South- East Asia Region, 1984.	-	-	-	-	-	-	-
อื่น ๆ							3
- Medical Subject Headings- Annotated Alphabetic List, 1986	-	-	-	-	-	(1)	(1)
- Library of Congress Subject Headings 17th ed., 1994	-	-	-	-	-	(1)	(1)
- หัวเรื่องของห้องสมุด ม.ธรรมศาสตร์	-	-	-	-	(1)	-	(1)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 หนังสืออ้างอิงที่บรรณารักษะใช้ในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทยในสาขา
สาขารณเลขศาสตร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หนังสืออ้างอิง	มม N=2	มข N=2	สมบ N=2	มบ N=1	มสธ N=2	อช N=1	รวม N=10
สารานุกรมสาขารณเลข ของ พัฒน์ สุจำนงค์	-	-	-	-	-	1	1
พจนานุกรมแพทยศาสตร์ ของ วิทย์ เที่ยงบูรณธรรม, 2533	1	-	1	-	-	1	3
พจนานุกรมคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษ ของ วิเชียร เกษประทุม	-	-	1	-	-	-	1
พจนานุกรมศัพท์แพทย์ ฝ่ายวิชาการ แพรวพิทยา, 2528	1	-	-	-	1	1	3
พจนานุกรมศัพท์แพทย์ อังกฤษ-ไทย: ฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน, 2530	1	-	-	-	-	1	2
พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525	-	1	1	1	-	-	3
อื่น ๆ - Stedman's Medical Dictionary 26 th ed.	-	-	-	-	-	(1)	(1)
- พจนานุกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ของ วิทย์ เที่ยงบูรณธรรม, 2532	-	(1)	-	-	-	-	(1)

นอกจากใช้หนังสือคู่มือการกำหนดหัวเรื่อง และหนังสืออ้างอิงแล้ว บรรณารักษ์จำนวน 4 คน ยังกำหนดหัวเรื่อง โดยการปรึกษานักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญในสาขา และจำนวนเท่ากัน ใช้ศัพท์จากการประชุม ของบรรณารักษ์กลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ในการกำหนดคำขึ้นใช้เป็นหัวเรื่อง จำนวน 3 คน กำหนดหัวเรื่องโดยการสอบถามบรรณารักษ์ ในสาขาสาขารณสุขศาสตร์ จำนวน 2 คน ใช้การตรวจสอบ บัตรหลักฐานหัวเรื่อง และแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่มีบรรณารักษ์ จำนวน 1 คน ใช้คือ การพิจารณาคำที่ผู้ใช้คุ้นเคย (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 แหล่งข้อมูลในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาขารณสุขศาสตร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

แหล่งข้อมูลอื่นๆ	มม N=2	มข N=2	สมบ N=2	มบ N=1	มสธ N=2	อช N=1	รวม N=10
ตรวจสอบบัตรหลักฐานหัวเรื่อง (Subject Authority file)	1	1	-	-	-	-	2
ปรึกษานักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญในสาขา	1	1	1	-	-	1	4
ใช้ศัพท์จากการประชุมของบรรณารักษ์ กลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ในการกำหนดคำขึ้นใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง	-	1	1	-	1	1	4
การสอบถามบรรณารักษ์ในสาขาสาขารณสุขศาสตร์	1	-	-	1	-	1	3
อื่น ๆ	(1)	-	-	-	-	-	(1)

3. วิธีการกำหนดหัวเรื่อง ได้แก่ วิธีการพิจารณากำหนดหัวเรื่องสำหรับสิ่งพิมพ์ วิธีการกำหนดคำศัพท์ที่ใช้เป็นหัวเรื่อง จำนวนหัวเรื่องที่กำหนดสำหรับสิ่งพิมพ์ และหลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพิ่มเติมหัวเรื่อง

บรรณารักษ์มีวิธีการต่างๆ ในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทย สาขาสาธาณสุขศาสตร์ ดังนี้ บรรณารักษ์ 8 คน พิจารณากำหนดหัวเรื่อง จากชื่อเรื่องของสิ่งพิมพ์ จำนวน 6 คน พิจารณาจากสาระสังเขป จำนวน 5 คน เท่ากัน ใช้วิธีการพิจารณากำหนดหัวเรื่อง จากสารบัญ และจากการอ่านเนื้อหาบางตอน ของสิ่งพิมพ์ จำนวน 4 คน เท่ากัน พิจารณากำหนดหัวเรื่องจากบทนำ พิจารณาจากหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย พิจารณาจากการอ่านเนื้อหาทั้งหมดของสิ่งพิมพ์ พิจารณาจากการสอบถาม จากบรรณารักษ์ผู้ร่วมงาน จำนวนน้อยที่สุด 2 คน พิจารณากำหนดหัวเรื่อง จากรายการอ้างอิงอีกด้วย เป็นที่สังเกตว่า บรรณารักษ์จากห้องสมุดสถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล จะใช้วิธีการพิจารณากำหนดหัวเรื่องทุกวิธี ส่วนบรรณารักษ์จากห้องสมุด คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใช้วิธีการพิจารณากำหนดหัวเรื่องน้อยที่สุด เพียง 2 วิธี คือ พิจารณาจากหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย และจากการสอบถามจากนักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญในสาขาเท่านั้น (ตารางที่ 8)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 วิธีการพิจารณากำหนดหัวเรื่องสำหรับสิ่งพิมพ์สาขาสาธาณสุขศาสตร์
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

วิธีการพิจารณากำหนดหัวเรื่อง	มม N=2	มข N=2	สมบ N=2	มบ N=1	มสธ N=2	อช N=1	รวม N=10
พิจารณาจากชื่อเรื่องสิ่งพิมพ์	2	2	1	-	2	1	8
พิจารณาจากสารบัญ	2	-	1	-	1	1	5
พิจารณาจากสาระสังเขป	1	1	1	-	2	1	6
พิจารณาจากบทนำ	-	1	1	-	1	1	4
พิจารณาจากหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย	-	1	-	1	1	1	4
พิจารณาจากการอ่านเนื้อหา บางตอน ของสิ่งพิมพ์	1	1	1	-	1	1	5
พิจารณาจากการอ่านเนื้อหาทั้งหมดของ สิ่งพิมพ์	-	1	1	-	1	1	4
พิจารณาจากรายการอ้างอิง	-	-	-	-	1	1	2
สอบถามจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญ ในสาขา	1	-	-	1	-	1	3
สอบถามจากบรรณาธิการผู้ร่วมงาน	1	1	-	-	1	1	4
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณารักษ์ จำนวน 9 คน มีวิธีการกำหนดคำศัพท์ที่ใช้เป็นหัวเรื่องโดยเป็นคำที่ปรากฏในหนังสือคู่มือหัวเรื่องที่ห้องสมุดใช้ จำนวน 6 คน เท่ากัน ใช้วิธีกำหนดคำที่นักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาขารณสุขศาสตร์ใช้และเป็นคำศัพท์ที่ได้จากการประชุมของบรรณารักษ์กลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กำหนดให้ใช้บรรณารักษ์จำนวน 5 คน เท่ากัน ใช้วิธีการกำหนดจากคำที่ปรากฏ ในหลักสูตรสาขาสาขารณสุขศาสตร์ และเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์ทางด้านสาขารณสุขศาสตร์ (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 วิธีการกำหนดคำศัพท์ที่ใช้เป็นหัวเรื่องสาขาสาขารณสุขศาสตร์
(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

วิธีการกำหนดคำศัพท์ที่ใช้เป็นหัวเรื่อง	มม N=2	มข N=2	สมบ N=2	มบ N=1	มสช N=2	อช N=1	รวม N=10
เป็นคำที่ปรากฏ ในหนังสือคู่มือหัวเรื่องที่ห้องสมุดใช้	2	2	2	-	2	1	9
เป็นคำที่ปรากฏ ในหลักสูตรสาขาสาขารณสุขศาสตร์	2	1	1	1	-	-	5
เป็นคำที่นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านสาขารณสุขศาสตร์ใช้	2	1	1	1	-	1	6
เป็นคำที่ปรากฏในสิ่งพิมพ์ทางด้านสาขารณสุขศาสตร์	1	1	1	-	1	1	5
เป็นศัพท์จากการประชุมของบรรณารักษ์กลุ่มวิเคราะห์ทรัพยากรสารสนเทศห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกำหนดให้ใช้	-	2	1	-	2	1	6
อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-

จำนวนหัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดสำหรับสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ มีดังนี้

หนังสือทั่วไป บรรณารักษ์จำนวน 4 คน กำหนดหัวเรื่องในจำนวนไม่แน่นอน
และบรรณารักษ์จำนวน 2 คน กำหนด 2-3 หัวเรื่อง

หนังสือเฉพาะสาขาวิชา บรรณารักษ์จำนวน 3 คน เท่ากัน กำหนด 2-3 หัวเรื่อง
และ กำหนดในจำนวนไม่แน่นอน

วิทยานิพนธ์ บรรณารักษ์จำนวน 4 คน กำหนด 2-3 หัวเรื่อง และ บรรณารักษ์
จำนวน 1 คน กำหนดหัวเรื่องไม่แน่นอน

รายงานการวิจัย บรรณารักษ์จำนวน 3 คน กำหนด 2-3 หัวเรื่อง บรรณารักษ์
จำนวน 2 คน กำหนดหัวเรื่อง 1 หัวเรื่อง

บทความวารสาร บรรณารักษ์จำนวน 2 คน เท่ากัน กำหนดหัวเรื่อง 2-3 หัวเรื่อง
และ กำหนดในจำนวนไม่แน่นอน บรรณารักษ์ 1 คน กำหนดหัวเรื่อง 1 หัวเรื่อง

Project Report และ สิ่งพิมพ์รัฐบาล บรรณารักษ์แต่ละ 1 คนเท่ากัน กำหนด
2-3 หัวเรื่อง

กฤตภาค บรรณารักษ์ 1 คน กำหนดหัวเรื่องไม่แน่นอน

จากการกำหนดหัวเรื่องให้กับสิ่งพิมพ์ พบว่าบรรณารักษ์ ส่วนใหญ่กำหนดหัวเรื่องให้
กับสิ่งพิมพ์ จำนวน 2-3 หัวเรื่องมากที่สุด รองลงมาคือ กำหนดหัวเรื่องให้กับสิ่งพิมพ์
จำนวนไม่แน่นอน ส่วนการกำหนดหัวเรื่องจำนวน ตั้งแต่ 4 หัวเรื่อง ขึ้นไป ไม่มีบรรณารักษ์
จากห้องสมุดแห่งใดเลย กำหนดให้กับสิ่งพิมพ์ที่รับผิดชอบ (ตารางที่ 10)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 จำนวนหัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดสำหรับสิ่งพิมพ์ที่รับผิดชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ประเภท หัวเรื่อง	จำนวน หัวเรื่อง	บรรณารักษ์ทั้งหมด																																					
		1 หัวเรื่อง						2-3 หัวเรื่อง						4-5 หัวเรื่อง						มากกว่า 5 หัวเรื่อง						ไม่แน่นอน													
		มม	มข	สทบ	มบ	มสร	อช	รวม	มม	มข	สทบ	มบ	มสร	อช	รวม	มม	มข	สทบ	มบ	มสร	อช	รวม	มม	มข	สทบ	มบ	มสร	อช	รวม	มม	มข	สทบ	มบ	มสร	อช	รวม			
สิ่งพิมพ์		n=2	n=2	n=2	n=1	n=2	n=1	n=10	n=2	n=2	n=2	n=1	n=2	n=1	n=10	n=2	n=2	n=2	n=1	n=2	n=1	n=10	n=2	n=2	n=2	n=1	n=2	n=1	n=10	n=2	n=2	n=2	n=1	n=2	n=1	n=10			
หนังสือทั่วไป N=6		-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	1	4		
หนังสือเฉพาะสาขาวิชา N=6		-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	1	-	3		
วิทยานิพนธ์ N=5		-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	1	1	4	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	1
รายงานการวิจัย N=5		1	1	-	-	-	2	-	1	-	-	1	1	3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
บทความวารสาร N=5		-	-	1	-	-	1	1	-	-	-	1	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	2	
อื่น ๆ																																							
- Project Report N=1		-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
- สิ่งพิมพ์รัฐบาล N=1		-	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		
- ฤดูกาล N=1		-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-	-		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ด้านหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่บรรณารักษ์ใช้ในการพิจารณาเพิ่มเติมหัวเรื่อง บรรณารักษ์จำนวนมากที่สุด 7 คน ใช้การกำหนดหัวเรื่องจากศัพท์ใหม่ ๆ ในสาขาสาขารณสุขศาสตร์ โดยยึดถือตามหลักเกณฑ์ ที่หนังสือคู่มือหัวเรื่องแนะนำใช้ บรรณารักษ์ จำนวนรองลงมา 5 คนเท่ากัน พิจารณาจากหลักสูตรสาขาสาขารณสุขศาสตร์ ว่าใช้คำว่าอะไร หรือจากการสอบถามนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญ ควรใช้คำไหนเป็นหัวเรื่องและใช้การทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ นอกจากนี้ บรรณารักษ์ จำนวนน้อยที่สุด 3 คน ใช้วิธีการดูจากหนังสืออ้างอิง ในสาขาสาขารณสุขศาสตร์ ส่วนเกณฑ์อื่น ๆ ในการเพิ่มเติมหัวเรื่องขึ้นใช้เอง ได้แก่ ดูจากคำที่ใช้ในเนื้อหาของบทความนั้น ๆ และจากการตรวจสอบจาก Library of Congress Subject Heading คือ บรรณารักษ์จำนวน 2 คน เท่ากัน จาก สำนักบรรณสารสนเทศ มหาวิทยาลัยสุโขทัย-ธรรมาธิราช (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเพิ่มเติมหัวเรื่องภาษาไทยในสาขาสาขารณสุขศาสตร์ ขึ้นใช้เอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเพิ่มเติมหัวเรื่อง	มม N=2	มข N=2	สมบ N=2	มบ N=1	มสข N=2	อช N=1	รวม N=10
กำหนดขึ้นจากศัพท์ใหม่ ๆ ในสาขาสาขารณสุขศาสตร์ โดยยึดถือตามหลักเกณฑ์ที่หนังสือคู่มือหัวเรื่อง แนะนำใช้	2	2	2	-	-	1	7
สอบถามนักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญว่าควรใช้คำไหนเป็นหัวเรื่อง	1	1	1	1	-	1	5
ดูจากหนังสืออ้างอิงในสาขาสาขารณสุขศาสตร์	-	1	1	-	-	1	3
ดูจากหลักสูตรสาขาวิชาสาขารณสุขศาสตร์ว่าใช้คำว่าอะไร	1	2	-	1	-	1	5
ใช้การทับศัพท์ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ	2	2	-	-	1	-	5
- ดูจากคำที่ใช้ในเนื้อหาของบทความนั้น ๆ	-	-	-	-	2	-	2
- ตรวจสอบจาก Library of Congress Subject Headings	-	-	-	-	2	-	2

4. ปัญหาในการกำหนดหัวเรื่อง ได้แก่ ปัญหาด้านคู่มือที่ใช้กำหนดหัวเรื่อง และปัญหาด้านวิธีการกำหนดหัวเรื่อง

ปัญหาในด้านคู่มือที่ใช้กำหนดหัวเรื่อง

ปัญหาที่บรรณารักษ์เกือบทุกคน (9 คน) ประสบมี 6 ปัญหา คือ หัวเรื่องด้านสาธารณสุขศาสตร์ มีจำนวนน้อย หัวเรื่องไม่ทันสมัย ไม่มีหัวเรื่องที่ตรงกับเนื้อหาของสิ่งพิมพ์ หัวเรื่องปรากฏในคู่มือ เป็นหัวเรื่องกว้าง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจง หัวเรื่องย่อยที่กำหนดไม่ชัดเจน และ ขาดศัพท์เฉพาะทางวิชาการ จำนวนน้อยที่สุด 6 คน ประสบปัญหาเรื่อง ความชัดเจนของตัวพิมพ์ที่เป็นหัวเรื่องไม่ชัดเจน

เมื่อจำแนกตามระดับของการประสบปัญหา ปัญหาในระดับมากที่สุดที่บรรณารักษ์จำนวนมากที่สุดประสบ มี 3 ปัญหา คือ หัวเรื่องปรากฏในคู่มือ เป็นหัวเรื่องกว้าง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจง ไม่มีหนังสือคู่มือหัวเรื่องเฉพาะทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ ไม่มีหัวเรื่องที่ตรงกับเนื้อหาของสิ่งพิมพ์

ปัญหาในระดับปานกลาง ที่บรรณารักษ์มากที่สุดประสบ มี 6 ปัญหา คือ ขาดศัพท์เฉพาะทางวิชาการ หัวเรื่องไม่ทันสมัย หัวเรื่องย่อยที่กำหนดไม่ชัดเจน หัวเรื่องด้านสาธารณสุขศาสตร์มีจำนวนน้อย ศัพท์ที่ใช้ในคู่มือการกำหนดหัวเรื่อง ไม่ตรงกับศัพท์ที่นักวิชาการในสาขาใช้ การโยงหัวเรื่อง เช่น ดูที่ ดูเพิ่มเติมที่ มีจำนวนน้อย และไม่ชัดเจน

ปัญหาในระดับน้อย มี 1 ปัญหา คือ ความชัดเจนของตัวพิมพ์ที่เป็นหัวเรื่องไม่ชัดเจน

ส่วนปัญหาในระดับปานกลาง และระดับน้อย มีจำนวนเท่ากัน 1 ปัญหา คือ คำอธิบายหัวเรื่อง มีจำนวนน้อย

ดังนั้น อาจจะกล่าวได้ว่า บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ ประสบปัญหาในด้านคู่มือที่ใช้กำหนดหัวเรื่องในทุกด้าน มากกว่าผู้ไม่ประสบปัญหา (ตารางที่ 12)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 จำนวนบรรณารักษ์จำแนกตามระดับการประสบปัญหาในด้านคู่มือที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาขารณสุขศาสตร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
N = 10

ปัญหาในด้านคู่มือที่ใช้ในการกำหนดหัวเรื่อง ภาษาไทยสาขาสาขารณสุขศาสตร์	ประสบปัญหา			รวม	ไม่เป็นปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
หัวเรื่องด้านสาขารณสุขศาสตร์มีจำนวนน้อย	2	4	3	9	1
หัวเรื่องไม่ทันสมัย	2	5	2	9	1
ไม่มีหัวเรื่องที่ตรงกับเนื้อหาของสิ่งพิมพ์	4	3	2	9	1
หัวเรื่องที่ปรากฏในคู่มือ เป็นหัวเรื่องกว้าง ๆ ไม่เฉพาะเจาะจง	5	4	-	9	1
หัวเรื่องย่อยที่กำหนดไม่ชัดเจน	2	5	2	9	1
คำอธิบายหัวเรื่อง (Scope Note) มีจำนวนน้อย	2	3	3	8	2
ชาติศัพท์เฉพาะทางวิชาการ	2	6	1	9	1
ศัพท์ที่ใช้ในคู่มือการกำหนดหัวเรื่องไม่ตรงกับ ศัพท์ที่นักวิชาการในสาขาใช้	2	4	2	8	2
การโยงหัวเรื่อง (Cross Reference) เช่น คู่มือ คู่มือเพิ่มเติมที่มีจำนวนน้อย และ ไม่ชัดเจน	2	3	2	7	3
ความชัดเจนของตัวพิมพ์ที่เป็นหัวเรื่องไม่ชัดเจน	-	2	4	6	4
ไม่มีหนังสือคู่มือหัวเรื่องเฉพาะทางด้าน สาขารณสุขศาสตร์	5	2	1	8	2
อื่น ๆ	-	-	-	-	-

ปัญหาในด้านวิธีการกำหนดหัวข้อเรื่อง

ปัญหาที่บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ (8 คน) ประสบมี 6 เรื่อง คือ ขาดคู่มือการปฏิบัติงาน แนะนำการให้หัวข้อเรื่อง ไม่ทราบศัพท์ใหม่ ๆ ที่นักวิชาการสาขาสาธาณสุขศาสตร์ใช้ ศัพท์ที่กำหนดขึ้นใช้เอง โดยแปลจากภาษาต่างประเทศ ไม่เป็นศัพท์บัญญัติที่ใช้แพร่หลาย ขาดคู่มือในการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ทำให้มีการใช้ตัวสะกดต่างกัน ไม่สามารถกำหนดศัพท์ให้สั้น กระชับรัด สละสลวย และมีความหมายตรงกับเนื้อหามากที่สุด ขาดโอกาสในการเข้าร่วมการอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ในสาขาสาธาณสุขศาสตร์ และสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวนน้อยที่สุด 7 คน ประสบปัญหาเรื่อง ขาดความรู้ในสาขาสาธาณสุขศาสตร์ จำนวนหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้แก่สิ่งพิมพ์น้อยเกินไป ไม่ครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ ขาดความสม่ำเสมอและสอดคล้องกันในการกำหนดหัวข้อเรื่องของสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเดียวกัน ขาดการจัดทำบัญชีหัวข้อเรื่องเพิ่มเติมไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อจำแนกตามระดับของการประสบปัญหา ปัญหาในระดับมากที่สุดที่บรรณารักษ์ประสบมากที่สุด มี 2 ปัญหา คือ ขาดโอกาสเข้าร่วมการอบรม เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ในสาขาสาธาณสุขศาสตร์และสาขาที่เกี่ยวข้อง ขาดการจัดทำบัญชีหัวข้อเรื่องเพิ่มเติมไว้เป็นหลักฐาน

ปัญหาในระดับมาก และระดับปานกลาง ที่บรรณารักษ์ประสบจำนวน เท่ากัน มี 1 ปัญหา คือ ขาดคู่มือการปฏิบัติงานแนะนำการให้หัวข้อเรื่อง

ปัญหาในระดับปานกลาง ที่บรรณารักษ์มากที่สุดประสบ มี 6 ปัญหา คือ สิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาหลากหลายยากแก่การให้หัวข้อเรื่อง ไม่ทราบศัพท์ใหม่ ๆ ที่นักวิชาการสาขาสาธาณสุข-ศาสตร์ใช้ ขาดคู่มือในการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ทำให้มีการใช้ตัวสะกดต่างกัน ไม่สามารถกำหนดศัพท์ให้สั้น กระชับรัด สละสลวย และมีความหมายตรงกับเนื้อหามากที่สุด จำนวนหัวข้อเรื่องที่กำหนดให้แก่สิ่งพิมพ์น้อยเกินไป ไม่ครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ ศัพท์ที่กำหนดขึ้นใช้เองโดยแปลจากภาษาต่างประเทศ ไม่เป็นศัพท์ที่ใช้แพร่หลาย

ส่วนปัญหาในระดับน้อย ที่บรรณารักษ์มากที่สุดประสบ มี 3 ปัญหา คือ ขาดความรู้ในสาขาสาธาณสุขศาสตร์ เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ยากแก่การทำความเข้าใจ ขาดความสม่ำเสมอและสอดคล้องกันในการกำหนดหัวข้อเรื่องที่มีเนื้อหาเดียวกัน

ดังนั้น อาจจะกล่าวได้ว่า บรรณารักษ์ส่วนใหญ่ ประสบปัญหาในด้านวิธีการกำหนดหัวข้อเรื่อง มากกว่าผู้ไม่ประสบปัญหา (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนบรรณารักษ์จำแนกตามลำดับการประสบปัญหาในด้านวิธีการกำหนด หัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาขารณสุขศาสตร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

N = 10

ปัญหาในด้านวิธีการที่ใช้ในการกำหนด หัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาขารณสุขศาสตร์	ประสบปัญหา			รวม	ไม่เป็นปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
ขาดความรู้ในสาขาวิชาสาขารณสุขศาสตร์	2	1	4	7	3
สิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาหลากหลายจึงยากแก่การให้หัวเรื่อง	2	6	1	9	1
เนื้อหาของสิ่งพิมพ์ยากแก่การทำความเข้าใจ	2	3	4	9	1
ขาดคู่มือการปฏิบัติงานแนะนำการให้หัวเรื่อง	4	4	-	8	2
จำนวนหัวเรื่องที่กำหนดให้แก่สิ่งพิมพ์น้อยเกินไป ไม่ครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ	2	5	-	7	3
ขาดความสม่ำเสมอและสอดคล้องกันในการกำหนดหัวเรื่องของสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเดียวกัน	2	2	3	7	3
ไม่ทราบศัพท์ใหม่ ๆ ที่นักวิชาการสาขาสาขารณสุขศาสตร์ใช้	2	6	-	8	2
ศัพท์ที่กำหนดขึ้นใช้เองโดยแปลจากภาษาต่างประเทศ ไม่เป็นศัพท์บัญญัติที่ใช้แพร่หลาย	2	5	1	8	2
ขาดคู่มือในการทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ ทำให้มีการใช้ตัวสะกดต่างกัน	2	6	-	8	2
ขาดการจัดทำบัญชีหัวเรื่องเพิ่มเติมไว้เป็นหลักฐาน	4	1	2	7	3
ไม่สามารถกำหนดศัพท์ให้สั้น กระชับรัดกุม สละสลวย และมีความหมายตรงกับเนื้อหามากที่สุด	2	6	-	8	2

ตารางที่ 13 (ต่อ) จำนวนบรรณารักษ์จำแนกตามลำดับการประสบปัญหาในด้านวิธีการ
กำหนดหัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาขารณสุขศาสตร์ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
N = 10

ปัญหาในด้านวิธีการที่ใช้ในการกำหนด หัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาขารณสุขศาสตร์	ประสบปัญหา			รวม	ไม่เป็นปัญหา
	มาก	ปานกลาง	น้อย		
ขาดโอกาสในการเข้าร่วมการอบรมเพื่อ เพิ่มพูนความรู้ความสามารถในสาขา สาขารณสุขศาสตร์ และสาขาที่เกี่ยวข้อง	5	3	-	8	2
อื่น ๆ	-	-	-	-	-

5. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในด้านคู่มือการกำหนดหัวเรื่องและด้านวิธีการกำหนดหัวเรื่อง

จากการสัมภาษณ์บรรณารักษ์จำนวน 10 คน บรรณารักษ์จำนวน 4 คน ได้เสนอแนะ
และแสดงความคิดเห็น ในด้านคู่มือการกำหนดหัวเรื่อง และวิธีการกำหนดหัวเรื่อง ดังนี้คือ

ด้านคู่มือกำหนดหัวเรื่อง (2 คน)

1. ควรมีการรวบรวมหัวเรื่องเฉพาะ ทางด้านสาขารณสุขศาสตร์ ไว้เป็นคู่มือใน
การกำหนดหัวเรื่อง
2. คู่มือกำหนดหัวเรื่อง ควรมีการปรับปรุงให้ทันสมัย ทันทต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
ในปัจจุบัน อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง เช่น โรคเอดส์ เป็นต้น
3. การกำหนดหัวเรื่องควรยึดถือตามหนังสือคู่มือที่ใช้และจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ เช่น
การตรวจสอบบัตรหลักฐานหัวเรื่อง (Subject Authority File)
4. การกำหนดหัวเรื่องบางครั้ง ไม่ตรงกับหนังสือคู่มือที่ใช้ บรรณารักษ์ก็จะ
กำหนดใช้หัวเรื่องกว้าง ๆ เป็นส่วนใหญ่
5. คู่มือที่ใช้ในปัจจุบันมีจำนวนเพียงพอ สำหรับการกำหนดหัวเรื่องแล้ว

ด้านวิธีการกำหนดหัวเรื่อง (2 คน)

1. บรรณารักษ์ควรมีโอกาสเข้าร่วม อบรมหรือสัมมนา เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถใน สาขาสาธารณสุขศาสตร์ และสาขาที่เกี่ยวข้อง ไม่ควรทำความเข้าใจในเนื้อหา โดยการอ่านเอง ซึ่งไม่เหมือนกับการได้ เข้าไปรับการอบรม การเรียน การสัมมนา จะทำให้ เข้าใจเนื้อหาของ สิ่งพิมพ์เฉพาะสาขาได้ลึกซึ้งมากขึ้น

2. ควรมีการจัดทำ คู่มือปฏิบัติงานของบรรณารักษ์ ในการกำหนดหัวเรื่องเฉพาะ สาขา ให้ทันสมัยกับ วิทยาการใหม่ ๆ อยู่เสมอ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากแบบสำรวจหัวเรื่อง ที่ปรากฏในบัตรรายการ/บัตรบรรณนิเวศวารสาร และในหนังสือคู่มือการกำหนดหัวเรื่อง

ผลการวิเคราะห์สามารถจำแนกเป็น 3 หัวข้อ คือ

- 2.1 หัวเรื่องจากบัตรรายการ / บัตรบรรณนิเวศวารสาร
- 2.2 หัวเรื่องจากหนังสือคู่มือการกำหนดหัวเรื่อง
- 2.3 การเปรียบเทียบหัวเรื่องที่ปรากฏในหนังสือคู่มือฯ และหัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดขึ้นใช้เอง ในด้านประเภท และลักษณะทางภาษาของหัวเรื่อง

2.1 หัวเรื่องจากบัตรรายการ / บัตรบรรณนิเวศวารสาร

จากการรวบรวมหัวเรื่องภาษาไทยด้านสาธารณสุขศาสตร์ จากบัตรรายการของห้องสมุด 6 แห่ง ได้หัวเรื่องที่ใช้ตรงกัน ตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไป จำนวน 347 หัวเรื่อง (ดูภาคผนวก ก)

2.2 หัวเรื่องจากหนังสือคู่มือการกำหนดหัวเรื่อง

จากการรวบรวมหัวเรื่องภาษาไทยในสาขาสาธารณสุขศาสตร์ ที่ปรากฏในหนังสือคู่มือ 3 เล่ม คือ หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย สหบรรณนิเวศหัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์ และ หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ได้หัวเรื่องทั้งสิ้น จำนวน 448 หัวเรื่อง โดยจำแนกเป็น หัวเรื่องจาก หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย จำนวนมากที่สุด 175 หัวเรื่อง (ร้อยละ 39.06) รองลงมาเป็น หัวเรื่องจาก หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย จำนวน 155 หัวเรื่อง (ร้อยละ 34.60) และ จำนวนน้อยที่สุด 118 หัวเรื่อง (ร้อยละ 26.34) เป็น หัวเรื่องจาก สหบรรณนิเวศหัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 หัวเรื่องภาษาไทยด้านสาธารณสุขศาสตร์ที่ปรากฏในหนังสือคู่มือฯ
N = 448

หนังสือคู่มือ	จำนวนหัวเรื่อง	ร้อยละ
หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของ คณะอนุกรรมการ กลุ่มวิเคราะห์เลขหมู่ และทำบัตรรายการห้องสมุด สถาบันอุดมศึกษา	155	34.60
หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ของ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยมหิดล	175	39.06
สทศรชนีหัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์ ของ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์- มหาวิทยาลัย	118	26.34
รวม	448	100.00

จากหัวเรื่องด้านสาธารณสุขศาสตร์ จำนวน 448 หัวเรื่อง เมื่อนำมาพิจารณาในด้านการใช้ศัพท์ ปรากฏว่า เป็นหัวเรื่องที่ใช้ตรงกัน จำนวน 185 หัวเรื่อง (ร้อยละ 41.29) จากนั้นผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกหัวเรื่องที่ซ้ำกันออก จึงเหลือหัวเรื่องที่ปรากฏในหนังสือคู่มือการให้หัวเรื่องที่ใช้ตรงกัน จำนวน 108 หัวเรื่อง และเป็นหัวเรื่องที่ไม่ตรงกันในหนังสือคู่มือแต่ละเล่ม จำนวน 155 หัวเรื่อง รวมหัวเรื่อง ที่ปรากฏในหนังสือคู่มือทั้งหมด จำนวน 263 หัวเรื่อง ดังนี้ (ตารางที่ 15)

หัวเรื่องที่ใช้ตรงกันในหนังสือคู่มือ จำนวน 108 หัวเรื่อง มีดังนี้

1. ใช้ตรงกันในหนังสือคู่มือ ทั้ง 3 เล่ม จำนวน 37 หัวเรื่อง (ร้อยละ 14.07)
2. ใช้ตรงกันในหนังสือคู่มือ 2 เล่ม จำนวน 71 หัวเรื่อง (ร้อยละ 27.00)
 - 2.1 หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ใช้ตรงกับ หัวเรื่องการแพทย์
ภาษาไทย จำนวน 31 หัวเรื่อง (ร้อยละ 14.07)
 - 2.2 หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ใช้ตรงกับ สทศรชนีหัวเรื่องภาษาไทย
ทางการแพทย์ จำนวน 29 หัวเรื่อง (ร้อยละ 40.85)

- 2.3 หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ใช้ตรงกับ สหบรรณานุกรมหัวเรื่องภาษาไทย
ทางการแพทย์ จำนวน 11 หัวเรื่อง (ร้อยละ 15.49)
3. หัวเรื่องที่ใช้ไม่ตรงกันในหนังสือคู่มือ จำนวน 155 หัวเรื่อง มีดังนี้
- 3.1 หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของ คณะอนุกรรมการกลุ่มวิเคราะห์เลขหมู่
และทำบัตรรายการ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 57 หัวเรื่อง
(ร้อยละ 21.67)
- 3.2 หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ของ สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน
62 หัวเรื่อง (ร้อยละ 23.57)
- 3.3 สหบรรณานุกรมหัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์ ของ ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 36 หัวเรื่อง (ร้อยละ 13.69)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 การกำหนดใช้หัวเรื่องที่ปรากฏในหนังสือคู่มือการกำหนดหัวเรื่อง
N=263

การกำหนดใช้หัวเรื่อง	จำนวนหัวเรื่อง	ร้อยละ
หัวเรื่องที่ใช้ตรงกัน	108	41.06
หัวเรื่องที่กำหนดใช้ตรงกันในคู่มือ ทั้ง 3 เล่ม	37	14.07
หัวเรื่องที่กำหนดใช้ตรงกันในคู่มือ ทั้ง 2 เล่ม คือ	71	27.00
- หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ใช้ตรงกับ		
หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย	(31)	(43.66)
- หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ใช้ตรงกับ สหบรรณนี้		
หัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์	(29)	(40.85)
- หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ใช้ตรงกับ		
สหบรรณนี้หัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์	(11)	(15.49)
หัวเรื่องที่ใช้ไม่ตรงกัน	155	58.94
หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของ		
คณะกรรมการกลุ่มวิเคราะห์เลขหมู่และ		
ทำบัตรรายการ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา	(57)	(21.67)
หัวเรื่องการแพทย์ภาษาไทย ของ สำนักหอสมุด	(62)	(23.57)
มหาวิทยาลัยมหิดล		
สหบรรณนี้หัวเรื่องภาษาไทยทางการแพทย์ ของ	(36)	(13.69)
ห้องสมุดคณะแพทยศาสตร์		
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย		
รวม	263	100.00

เมื่อนำหัวเรื่องจากบัตรรายการ / บัตรบรรณนี้วารสาร จำนวน 347 หัวเรื่อง และ หัวเรื่องจากหนังสือคู่มือฯ จำนวน 263 หัวเรื่อง มาพิจารณาคงตรงกันในด้านการใช้ศัพท์ ปรากฏว่า มีหัวเรื่องในบัตรรายการ / บัตรบรรณนี้วารสาร ที่ใช้ศัพท์ตรงกับ หนังสือคู่มือฯ จำนวน 57 หัวเรื่อง (ร้อยละ 16.43) และมีหัวเรื่องที่ใช้ศัพท์ไม่ตรงกัน กับหนังสือคู่มือ

จำนวน 290 หัวเรื่อง (ร้อยละ 83.57) ซึ่งผู้วิจัยถือว่าเป็นหัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนด
ใช้เองในห้องสมุด

2.3 การเปรียบเทียบหัวเรื่องที่ปรากฏในหนังสือคู่มือฯ และหัวเรื่องที่บรรณารักษ์
กำหนดขึ้นใช้เอง ในด้านประเภท และลักษณะทางภาษาของหัวเรื่อง

ด้านประเภทของหัวเรื่อง

เมื่อนำหัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดขึ้นใช้เอง จำนวน 290 หัวเรื่อง และ
หัวเรื่องจากหนังสือคู่มือฯ จำนวน 263 หัวเรื่อง จำแนกออกเป็นประเภทหัวเรื่องใหญ่ และ
หัวเรื่องย่อย พบว่า หัวเรื่องส่วนใหญ่ในหนังสือคู่มือฯ เป็นประเภทหัวเรื่องใหญ่ จำนวน 229
หัวเรื่อง (ร้อยละ 87.07) ในขณะที่หัวเรื่องส่วนใหญ่ ที่บรรณารักษ์กำหนดขึ้นใช้เอง
จำนวน 153 หัวเรื่อง (ร้อยละ 52.76) เป็นประเภทหัวเรื่องย่อย (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 จำนวนหัวเรื่องจากหนังสือคู่มือฯ และหัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดขึ้นใช้เอง
จำแนกตามประเภทของหัวเรื่อง

ประเภทของหัวเรื่อง	หัวเรื่องจากคู่มือ		หัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดขึ้นใช้เอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หัวเรื่องใหญ่	229	87.07	137	47.24
หัวเรื่องย่อย	34	12.93	153	52.76
รวม	263	100.00	290	100.00

ด้านลักษณะทางภาษาของหัวเรื่อง

เมื่อนำหัวเรื่องทั้งหมด มาจำแนกตาม ลักษณะทางภาษาของหัวเรื่อง 5 ลักษณะ
ดังนี้ หัวเรื่องจากคู่มือฯ จำนวนมากที่สุด 135 หัวเรื่อง (ร้อยละ 51.33) มีลักษณะเป็น
คำนาม โดยเป็นคำนามเดี่ยว จำนวน 39 หัวเรื่อง (ร้อยละ 14.83) และคำนามที่เป็นคำผสม
จำนวน 96 หัวเรื่อง (ร้อยละ 36.51) จำนวนรองลงมา 60 หัวเรื่อง (ร้อยละ 22.81) เป็น

กลุ่มคำที่มีการสลับที่คำ โดยใช้เครื่องหมาย (.) คั่น จำนวน 44 หัวเรื่อง (ร้อยละ 16.73) เป็นกลุ่มคำที่เรียงเป็นข้อความได้ใจความ โดยมีบุรพทเชื่อม จำนวน 19 หัวเรื่อง (ร้อยละ 7.22) เป็นคำนาม 2 คำ เชื่อมด้วย “กับ” “และ” จำนวนน้อยที่สุด 5 หัวเรื่อง (ร้อยละ 1.90) เป็นหัวเรื่องที่มีคำอธิบายประกอบ อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ ()

ส่วนหัวเรื่อง ที่บรรณาธิกรัษกำหนดขึ้นไ้เอง จำนวนมากที่สุด 207 หัวเรื่อง (ร้อยละ 71.38) มีลักษณะเป็นคำนามโดยเป็นคำนามเดี่ยว จำนวน 7 หัวเรื่อง (ร้อยละ 2.41) และคำนามที่เป็นคำผสม จำนวน 200 หัวเรื่อง (ร้อยละ 68.98) จำนวนรองลงมา 36 หัวเรื่อง (ร้อยละ 12.41) เป็นคำนาม 2 คำ เชื่อมด้วย “กับ” “และ” จำนวน 25 หัวเรื่อง (ร้อยละ 8.62) เป็นกลุ่มคำที่มีการสลับที่คำ โดยใช้เครื่องหมาย (.) คั่น ส่วนหัวเรื่องที่มีคำอธิบายประกอบ อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ () จำนวน 9 หัวเรื่อง (ร้อยละ 3.10) มีจำนวนน้อยที่สุด (ตารางที่ 17)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 จำนวนหัวเรื่องจากหนังสือคู่มือและหัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดขึ้นใช้เอง
จำแนกตามลักษณะทางภาษาของหัวเรื่อง

ลักษณะทางภาษาของหัวเรื่อง	หัวเรื่องจากคู่มือ		หัวเรื่องที่บรรณารักษ์กำหนดขึ้นใช้เอง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คำนาม	135	51.33	207	71.38
- คำนามที่เป็นคำเดี่ยว	(39)	(14.83)	(7)	(2.41)
- คำนามที่เป็นคำผสม	(96)	(36.51)	(200)	(68.98)
คำนาม 2 คำ เชื่อมด้วย “กับ” “และ”	19	7.22	36	12.41
กลุ่มคำที่เรียงเป็นข้อความได้ ใจความโดยมีบุรพทเชื่อม	44	16.73	13	4.48
กลุ่มคำที่มีการสลับที่คำโดย ใช้เครื่องหมายจุลภาค (.) คั่น	60	22.81	25	8.62
หัวเรื่องที่มีคำอธิบายประกอบ อยู่ในเครื่องหมายวงเล็บ ()	5	1.90	9	3.10
รวม	263	100.00	290	100.00

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาขารณสุขศาสตร์ที่ นักวิชาการสาขารณสุขศาสตร์ต้องการใช้

จากการส่งแบบสอบถาม แก่นักวิชาการทางด้านสาขารณสุขศาสตร์ จำนวน 151 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 93 ชุด คิดเป็นร้อยละ 61.59 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถจำแนกเป็น 3 หัวข้อ ดังนี้ 1) สถานภาพส่วนบุคคล 2) ลักษณะของหัวเรื่อง ที่นักวิชาการต้องการใช้ ไม่ต้องการใช้ และ หัวเรื่องที่เสนอแนะ 3) ปัญหาในการใช้หัวเรื่อง และข้อเสนอแนะ ของนักวิชาการ ในการปรับปรุงหัวเรื่องของห้องสมุด

3.1 สถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ หน่วยงานที่สังกัด

นักวิชาการ จำนวนทั้งหมด 93 คน เมื่อจำแนกตามสาขาวิชา พบว่า นักวิชาการ จำนวนสูงสุด 16 คน (ร้อยละ 17.20) สังกัดสาขาวิชาการบริหารงานสาขารณสุขศาสตร์ รองลงมา จำนวน 14 คน (ร้อยละ 15.05) สังกัด สาขาวิชาสุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์ นักวิชาการจำนวนน้อยที่สุด สาขาละ 2 คน (ร้อยละ 2.15) สังกัดสาขาวิชาทันตสาขารณสุข ฐานสูตรสาขารณสุข และ พื้นฐานสาขารณสุข

เมื่อจำแนกตามสถาบันที่สังกัดปรากฏว่าเป็นนักวิชาการสังกัดคณะสาขารณสุข- ศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวนมากที่สุด 55 คน (ร้อยละ 59.14) รองลงมา คือ คณะสาขารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น นักวิชาการ จำนวน 13 คน (ร้อยละ 13.98) และนักวิชาการ จำนวนน้อยที่สุด 6 คน (ร้อยละ 6.45) สังกัดสถาบันพัฒนาการสาขารณสุข- อาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (ตารางที่ 18)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 นักวิชาการสาขาสาธารณสุขศาสตร์จำแนกตามหน่วยงานที่สังกัด
(ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

N= 93

หน่วยงานที่สังกัด	มม	มข	มบ	มสธ	อช	รวม	ร้อยละ
สาธารณสุขศาสตร์	-	-	-	3	-	3	3.23
จุฬารัตวิทยา	3	-	-	-	-	3	3.23
ชีวสถิติและประชากรศาสตร์	6	2	-	-	-	8	8.60
บริหารงานสาธารณสุขศาสตร์	4	3	-	3	6	16	17.20
ปาราสิตวิทยา	3	-	-	-	-	3	3.23
พยาบาลสาธารณสุขศาสตร์	6	-	-	-	-	6	6.45
โภชนวิทยา	9	1	-	-	-	10	10.75
ระบาดวิทยา	3	1	-	-	-	4	4.30
วิทยาศาสตร์อนามัยสิ่งแวดล้อม	3	3	1	-	-	7	7.53
สุศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์	9	3	2	-	-	14	15.05
อนามัยครอบครัว	4	-	-	-	-	4	4.30
อาชีวอนามัย	2	-	2	2	-	6	6.45
ทันตสาธารณสุข	-	-	-	2	-	2	2.15
ชั้นสูตรสาธารณสุข	-	-	-	2	-	2	2.15
พื้นฐานสาธารณสุข	-	-	2	-	-	2	2.15
อนามัยชนบท	3	-	-	-	-	3	3.23
รวม	55	13	7	12	6	93	100.00

ศูนย์วิทยการพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ความต้องการใช้หัวเรื่อง

ในการค้นเรื่องที่ต้องการ นักวิชาการที่ตอบแบบสอบถามจำนวน 93 คน ต้องการใช้หัวเรื่องที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ นักวิชาการส่วนใหญ่จำนวน 55 คน (ร้อยละ 59.14) ต้องการใช้หัวเรื่อง ที่มีลักษณะเป็นคำนาม และเป็นหัวเรื่องที่เฉพาะเจาะจง และในจำนวนใกล้เคียงกัน 53 คน (ร้อยละ 56.99) ต้องการใช้หัวเรื่อง ที่มีลักษณะหัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย สำหรับสิ่งพิมพ์ที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้น โดยใช้เครื่องหมาย -- คั่น นักวิชาการจำนวนน้อยที่สุด 14 คน (ร้อยละ 15.05) ต้องการใช้หัวเรื่องที่มีลักษณะ การใช้คำอธิบายประกอบอยู่ในเครื่องหมาย () วงเล็บ (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ลักษณะของหัวเรื่องที่ใช้ในการค้นเรื่องที่ต้องการจำแนกตามจำนวนนักวิชาการ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)
N=93

ลักษณะของหัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ	ร้อยละ
หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนามและเป็นหัวเรื่องทั่วไป	22	23.65
หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนามและเป็นหัวเรื่องที่เฉพาะเจาะจง	55	59.14
หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนาม 2 คำ เชื่อมด้วย "กับ" "และ"	18	19.35
หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นกลุ่มคำที่มีการสลับที่คำ โดยใช้เครื่องหมาย (.) คั่น	23	24.73
หัวเรื่องที่มีลักษณะการใช้คำอธิบายประกอบอยู่ในเครื่องหมาย ()	14	15.05
หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยสำหรับสิ่งพิมพ์ที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้นโดยใช้เครื่องหมาย (--) คั่น	53	56.99
อื่น ๆ	-	-

จากการสำรวจ ความต้องการ ของนักวิชาการสาขารณศาสตร์ 93 คน ในการเลือกใช้หัวเรื่องภาษาไทยสาขารณศาสตร์ ที่ห้องสมุดด้านสาขารณศาสตร์กำหนดคำแตกต่างกัน แต่มีความหมายในเรื่องเดียวกัน จำนวน 326 หัวเรื่องซึ่งจำแนก ได้เป็น 4 กลุ่มคือ

- กลุ่มที่ 1 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนามคำเดียวและกลุ่มคำ
จำนวน 179 หัวเรื่อง
- กลุ่มที่ 2 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนาม 2 คำเชื่อมด้วย “กับ” “และ”
จำนวน 41 หัวเรื่อง
- กลุ่มที่ 3 หัวเรื่องที่มีการสลับที่คำ โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (.) คั่น
จำนวน 65 หัวเรื่อง
- กลุ่มที่ 4 หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยโดยใช้เครื่องหมาย(--) คั่น
จำนวน 41 หัวเรื่อง

นักวิชาการได้ระบุความต้องการใช้ และความไม่ต้องการใช้หัวเรื่องดังกล่าว แต่ละกลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนามคำเดียวและกลุ่มคำ นักวิชาการต้องการใช้ ร้อยละ 37.00 ไม่ต้องการใช้ ร้อยละ 63.00 กลุ่มที่ 2 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนาม 2 คำเชื่อมด้วย “กับ” “และ” นักวิชาการต้องการใช้ ร้อยละ 55.76 ไม่ต้องการใช้ ร้อยละ 44.24 กลุ่มที่ 3 หัวเรื่องที่มีการสลับที่คำ โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (.) คั่น นักวิชาการต้องการใช้ ร้อยละ 32.31 ไม่ต้องการใช้ ร้อยละ 67.69 ส่วนหัวเรื่อง กลุ่มที่ 4 หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยโดยใช้เครื่องหมาย (--) คั่น นักวิชาการต้องการใช้ ร้อยละ 39.79 ไม่ต้องการใช้ ร้อยละ 60.21 (ตารางที่ 20)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 ลักษณะของหัวเรื่องทางด้านสาขารณเลขศาสตร์ จำนวน 4 กลุ่ม จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และไม่ต้องการใช้

ลักษณะของหัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ	
	ต้องการใช้	ไม่ต้องการใช้
กลุ่มที่ 1 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนาม คำเดี่ยวและกลุ่มคำ	37.00	63.00
กลุ่มที่ 2 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนาม 2 คำเชื่อมด้วย“กับ”“และ”	55.76	44.24
กลุ่มที่ 3 หัวเรื่องที่มีการสลับที่คำโดยใช้ เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่น	32.31	67.69
กลุ่มที่ 4 หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย โดยใช้เครื่องหมาย(--)คั่น	39.79	60.21

หัวเรื่องทั้ง 4 กลุ่ม ที่นักวิชาการระบุว่าต้องการใช้ และไม่ต้องการใช้ ตลอดจนคำที่
เสนอแนะ มีรายละเอียด ดังนี้ (ตารางที่ 21)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตามจำนวน นักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้

N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
1. หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็น คำนามคำเดี่ยวและกลุ่มคำ						
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม	10	10.75	83	89.25		
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง*	73	78.49	20	21.51		
กลุ่มอาการขาดภูมิคุ้มกัน	3	3.23	90	96.77		
กลุ่มอาการขาดภูมิคุ้มกัน เอดส์ *	63	67.74	30	32.26		
ก๊าซชีวภาพ *	63	67.74	30	32.26	- แก๊สชีวภาพ	1
แก๊สชีวภาพ	15	16.13	78	83.87		
ก๊าซมูลสัตว์	4	4.30	89	95.70		
การควบคุมสัตว์รังควาน	23	24.73	70	75.27	- การควบคุมสัตว์แทะ	
การควบคุมสัตว์แทะ *	52	55.91	41	44.09	- การควบคุมสัตว์และ	1
การควบคุมสัตว์รังควานโดย ชีววิทยา	5	5.38	88	94.62	แมลงก่อเหตุรำคาญ	
การติดยาเสพติด	25	26.88	68	73.12		
การติดสารเสพติด *	72	77.42	21	22.58		
การเสพติดยา	6	6.45	87	93.55		
กองทุนยา *	47	50.54	46	49.46		
กองทุนยาประจำหมู่บ้าน	40	43.01	53	56.99		
การพยาบาลจิตเวช *	59	63.44	34	36.56		
การพยาบาลทางจิตเวช	35	37.63	58	62.37		
การพยาบาลจิตเวชศาสตร์	20	21.51	73	78.49		
หมายเหตุ *	* หัวเรื่องที่มีผู้ต้องการใช้ ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป					

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ชยะ	30	32.26	63	67.74	-มูลฝอย	1
ชยะมูลฝอย *	55	59.14	38	40.86	-ชยะอันตราย	1
ของเสียที่เป็นอันตราย	16	17.20	77	82.80		
จุลชีววิทยาอาหาร	14	15.05	79	84.94	-จุลชีววิทยาของ	1
จุลชีววิทยาของอาหาร	17	18.28	76	81.72	อาหารและผลิตภัณฑ์	
จุลชีววิทยาของผลิตภัณฑ์ อาหาร	10	10.75	83	89.25		
จุลชีววิทยาทางอาหาร *	59	63.44	34	36.56		
โปรโตซัว *	57	61.29	36	38.71		
สัต์วีเซลล์เดี่ยว	42	45.16	51	54.84		
จิตกังวล *	62	66.67	31	33.33	-ความวิตกกังวล	1
จิตระวาง	15	16.13	78	83.87	-จิตวิตกกังวล	1
จิตหวาดระวาง	17	18.28	76	81.72	-สภาวะจิตบกพร่อง	1
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข *	57	61.29	36	38.71	-บุคลากรด้าน	1
บุคลากรสาธารณสุข *	62	66.67	31	33.33	สาธารณสุข	
กำลังคนด้านสาธารณสุข	8	8.60	85	91.40	-บุคลากรทาง	1
					สาธารณสุข	
บัคเตรี	7	7.53	86	92.47		
แบคทีเรีย *	69	74.19	24	25.81		
ปรสิตวิทยา *	59	63.44	34	36.56		
ปรสิตวิทยา	33	35.48	60	64.52		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ผสม	29	31.18	64	68.82	-ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข	1
ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข *	59	63.44	34	36.56	-ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข (ผสม.)	1
					-อสม (อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน)	1
					-อาสาสมัคร สาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน	1
อากาศเสีย	4	4.30	89	95.70	-มลพิษทางอากาศ	1
อากาศเป็นพิษ	3	3.23	90	96.77		
อากาศสกปรก	4	4.30	89	95.70		
มลพิษทางอากาศ *	81	87.10	12	12.90		
พฤติกรรมเด็ก	27	29.03	66	70.97		
พฤติกรรมของเด็ก *	63	67.74	30	32.26		
ฟิลาริเอซิส	16	17.20	77	82.80	-โรคเกิดจากหนอน พยาธิ	1
ฟิลาริเอซิส *	55	59.14	38	40.86	-ฟิลาเรียซิส	1
โภชนบำบัด *	63	67.74	30	32.26		
โภชนบำบัด	4	4.30	89	95.70		
อาหาร, การรักษาด้วยการ กำหนด	13	13.98	80	86.02		
การบำบัดโดยการกำหนดอาหาร	5	5.38	88	94.62		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ทันตสาธารณสุข *	67	72.04	26	27.96	สุขภาพช่องปาก	1
ทันตสาธารณสุขศาสตร์	8	8.60	85	91.40	อนามัยช่องปาก	1
ทันตสุขภาพ *	57	61.29	36	38.71		
ทันตสุขศึกษา	11	11.83	82	88.17		
ทันตอนามัย	17	18.28	76	81.72		
เด็กก่อนวัยเรียน *	50	53.76	43	46.24		
เด็กวัยก่อนเข้าเรียน	7	7.53	86	92.47		
เด็กวัยก่อนเรียน *	48	51.61	45	48.39		
เด็กอ่อน	9	9.68	84	90.32		
เด็กเกิดใหม่	2	2.15	91	97.85		
เด็กแรกเกิด	21	22.58	72	77.42		
ทารกแรกเกิด *	61	65.59	32	34.41		
เด็กด้อยโอกาส *	74	79.57	19	20.43		
เด็กที่ถูกทอดทิ้ง	9	9.68	84	90.32		
เด็กที่เป็นปัญหา	9	9.68	84	90.32		
นโยบายสาธารณสุข *	76	81.72	17	18.28	นโยบายด้าน	2
นโยบายด้านสุขภาพ	10	10.75	83	89.25	สาธารณสุข	
น่านมมารดา *	55	59.14	38	40.86		
น่านมแม่ *	50	53.76	43	46.24		
น่านมคน	1	1.08	92	98.92		
โรคกลัวน้ำ	10	10.75	83	89.25		
โรคพิษสุนัขบ้า *	56	60.22	37	39.78		
โรคเกิดจากปาราสิต	18	19.35	75	80.65		
โรคเกิดจากปรสิต *	55	59.14	38	40.86		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				ค่าที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
โรคเกิดจากเชื้อปรสิต *	49	52.69	44	47.31		
โรคเกิดจากไวรัส *	58	62.37	35	37.63		
โรคเกิดจากเชื้อไวรัส *	54	58.06	39	41.94		
ปืยกอก	10	10.75	83	89.25		
ปืยกหมัก	14	15.05	79	84.95		
ปืยกอินทรีย์ *	62	66.67	31	33.33		
โปรตีนแบคทีเรีย	33	35.48	60	64.52		
โปรตีนของแบคทีเรีย *	63	67.74	30	32.26		
โปรตีนแบคทีเรีย	-	-	93	100.00		
ผู้นำชนบท	4	4.30	89	95.70		
ผู้นำท้องถิ่น	16	17.20	77	82.80		
ผู้นำหมู่บ้าน	8	8.60	85	91.40		
ผู้นำชุมชน *	73	78.49	20	21.51		
พาหะนำโรค *	64	68.82	29	31.18	-สัตว์นำโรค	1
พาหะของโรค	15	16.13	78	83.87		
ตัวนำโรค	1	1.08	92	98.92		
มลพิษทางสภาวะแวดล้อม	9	9.68	84	90.32	-มลพิษทาง	1
มลภาวะจากสิ่งแวดล้อม *	52	55.91	41	44.09	-สิ่งแวดล้อม	
สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ	13	13.98	80	86.02	-มลพิษสิ่งแวดล้อม	1
สภาพแวดล้อมเป็นพิษ	17	18.28	76	81.72	-มลพิษจาก	1
					สิ่งแวดล้อม	1
ทุพโภชนาการ *	56	60.21	37	39.78		
ทุพโภชนาการ	14	15.05	79	84.95		
โภชนาการไม่สมบูรณ์	5	54.84	88	94.62		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
โรคขาดอาหาร	6	6.45	87	93.55		
โรคติดต่อทางเพศ	4	4.30	89	95.70		
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ *	86	92.47	7	7.53		
สุขวิทยา *	59	63.44	34	36.56		
สุขศาสตร์ *	55	59.14	38	40.86		
สุขศึกษา *	61	65.59	32	34.41		
สถานเอนามัย	26	27.96	67	72.04		
สถานบริการสาธารณสุข *	63	67.74	30	32.26		
สถานพยาบาล	13	13.98	80	86.02		
อสม	14	15.05	79	84.95	-อาสาสมัคร	1
อาสาสมัครสาธารณสุข *	64	68.82	29	31.18	สาธารณสุข (อสม.)	
อนามัยบุคคล	2	2.15	91	97.85	-สุขวิทยาส่วนบุคคล	1
อนามัยส่วนบุคคล *	86	92.47	7	7.53		
ซอร์โมนการเติบโต	1	1.08	92	98.92		
ซอร์โมนการเจริญเติบโต *	83	89.25	10	10.75		
ยาด้านจุลชีพ	9	9.68	84	90.32		
ปฏิชีวนะ	2	2.15	91	97.85		
ยาปฏิชีวนะ *	61	65.59	32	34.41		
ระบาดวิทยา *	57	61.29	36	38.71		
วิทยาการระบาด *	49	52.69	44	47.31		
วิทยาโรคระบาด	-	-	93	100.00		
ยากุมกำเนิด *	52	55.91	41	44.09	-ยาฉีดคุมกำเนิด	1
ยากินคุมกำเนิด	7	7.53	86	92.47		
ยาเม็ดคุมกำเนิด	28	30.11	65	69.89		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
โรคจากอาชีพ	16	17.20	77	82.80	โรคจากการประกอบอาชีพ	1
โรคเกิดจากอาชีพ *	58	62.37	35	37.63	โรคเกิดจากการประกอบอาชีพ	1
สถานแรกรับเด็ก	11	11.83	82	88.17	สถานเลี้ยงเด็ก--	1
สถานเลี้ยงเด็ก *	58	62.37	35	37.63	กำพร้า	
สถานเลี้ยงเด็กกำพร้า	21	22.58	72	77.41		
สุขภาพช่องปาก *	58	62.37	35	37.63	สุขภาพในช่องปาก	1
สุขภาพภายในช่องปาก	9	9.68	84	90.32		
สุขวิทยาช่องปาก	21	22.58	72	77.41		
อนามัยช่องปาก	21	22.58	72	77.41		
สุขศาสตร์,ปาก	1	1.08	92	98.92		
คুমกำเนิด,ห้วง	22	23.66	71	76.34	ห้วงคুমกำเนิด	1
ห้วงอนามัย *	56	60.21	37	39.78	คুমกำเนิด	1
วัตถุใส่ในมดลูก	3	3.23	90	96.77		
ไวรัสวิทยา *	79	84.95	14	15.05		
วิทยาไวรัส	4	4.30	89	95.70		
วิสาวิทยา	1	1.08	92	98.92		
กองทุนยาประจำหมู่บ้าน *	58	62.37	35	7.63		
การบริหารโรงพยาบาล *	49	52.69	44	47.31		
อนามัยครอบครัว *	62	66.66	31	33.33		
การวางแผนครอบครัว *	64	68.82	29	31.18		
การวางแผนสาธารณสุข	27	29.03	66	70.97		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
การวิจัยบริการสาธารณสุข *	57	61.29	36	38.71	-การวิจัย,บริการ สาธารณสุข	1
กลุ่มอาการขาดภูมิคุ้มกัน	41	44.09	52	55.91		
การควบคุมคุณภาพ	33	35.48	60	64.52		
การดูแลเด็ก	8	8.60	85	91.40	-การเลี้ยงดูเด็ก	1
ยาเกินคุมกำเนิด	7	7.53	86	92.47		
ยาเม็ดคุมกำเนิด	36	38.71	57	61.29		
บุคลากรโรงพยาบาล	34	36.56	59	63.44	-บุคลากรใน โรงพยาบาล	1
					บุคลากรสาธารณสุข	1
ความหนาแน่นของประชากร	31	33.33	62	66.66		
บุรุษพยาบาล *	57	61.29	36	38.71		
อุตสาหกรรมภาชนะบรรจุ						
อาหาร *	57	61.29	36	38.71		
ภูมิคุ้มกันโรค *	66	70.97	27	29.03		
โรคกลัวน้ำ	35	37.63	58	62.37	-โรค,พิษสุนัขบ้า	1
					-โรคพิษสุนัขบ้า	1
การควบคุมแมลง	29	31.18	64	68.82		
การติดสารเสพติด *	55	59.14	38	40.86		
การควบคุมยุง	29	31.18	64	68.82		
ผู้บริจาคเลือด *	55	59.14	38	40.86	-ผู้บริจาคโลหิต	1
การฉีดวัคซีน *	58	62.37	35	37.63		
วิทยาภูมิคุ้มกัน *	57	61.29	36	38.71		
วิชากำหนดอาหาร *	55	59.14	38	40.86	-อาหาร,การกำหนด	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ไวรัสหัดเยอรมัน *	59	63.44	34	36.56	หัดเยอรมัน	1
โภชนาการเด็ก	48	51.61	45	48.39		
โภชนาการกับเด็ก	19	20.43	74	79.57		
การย้ายถิ่นภายในประเทศ	3	3.23	90	96.77		
การบริหารสาธารณสุข	10	10.75	83	89.25		
การบริหารงานสาธารณสุข *	62	66.67	31	33.33		
การบริหารงานสาธารณสุขทั่วไป	18	19.35	75	80.65		
กำลังคนด้านสาธารณสุข	30	32.26	63	67.74	บุคลากรสาธารณสุข	1
สุขาภิบาลร้านอาหาร *	61	65.59	32	34.41	สุขาภิบาลอาหาร	1
นโยบายสาธารณสุข *	49	52.69	44	47.31		
การปนเปื้อนในอาหาร	17	18.28	76	81.72	อาหารกับการปนเปื้อน	1
การควบคุมสัตว์รังควานโดย ชีววิทยา	31	33.33	62	66.66		
ห่วงอนามัย	37	39.78	56	60.22	คุมกำเนิด, ห่วง อนามัย	1
โรคเกิดจากอาชีพ *	55	59.14	38	40.86	อาชีพ, โรค	1
สถิติประชากร	29	31.18	64	68.82		
อุตสาหกรรมผลิตอาหาร	17	18.28	76	82.72	อุตสาหกรรมการ ผลิตอาหาร	1
อุตสาหกรรมอาหาร	22	23.66	71	76.34		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
2. หัวเรื่องที่มีการเชื่อมด้วย “กับ” “และ”						
กองทุนยาและเวชภัณฑ์ ประจำหมู่บ้าน	15	16.13	78	83.87		
กองทุนยาและเวชภัณฑ์	13	13.98	80	86.02		
กองทุนยาประจำหมู่บ้าน *	58	62.37	35	7.63		
การประชาสัมพันธ์ กับสุขภาพ*	57	61.29	36	38.71	สุขภาพกับการ ประชาสัมพันธ์	1
					สุขภาพและการ ประชาสัมพันธ์	1
					สุขภาพ, การประชา สัมพันธ์	1
การเจีปนและการตรวจสอบ* อาหาร	52	55.91	41	44.09	การตรวจสอบสาร ปนเปื้อนในอาหาร	1
ความสัมพันธ์ระหว่างบิดา มารดากับบุตร *	58	62.37	35	37.63	ความสัมพันธ์ระหว่าง บิดามารดาและบุตร	1
					บิดามารดากับบุตร ความสัมพันธ์	1
ความสัมพันธ์ระหว่างมารดา กับบุตร *	56	60.21	37	39.78	ความสัมพันธ์ระหว่าง มารดากับบุตร	1
					มารดากับบุตร, ความ สัมพันธ์	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ครอบครัวยุคใหม่ * *	66	70.97	27	29.03	-เอ็ดส์กับครอบครัว -เอ็ดส์,ครอบครัว -ครอบครัวกับการ เกิดเอ็ดส์	1 1 1
ความเครียดกับสุขภาพ * *	65	69.89	28	30.11	-ความเครียดกับการ บันเทิงสุขภาพ -ความเครียดและ สุขภาพ -สุขภาพ,ความเครียด	1 1 1
คอมพิวเตอร์กับสุขภาพ * *	61	65.59	32	34.41	-สุขภาพ,คอมพิวเตอร์ -คอมพิวเตอร์และ สุขภาพ	1 1
ชีวิตกับสุขภาพแวดล้อม * *	58	62.37	35	37.63	-ชีวิตและสุขภาพ แวดล้อม -ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม	1 1
ประชากรกับสิ่งแวดล้อม * *	75	80.64	18	19.35	-ประชากรและ สิ่งแวดล้อม	1
พยาบาลและการพยาบาล โภชนาการกับสุขภาพ * *	35	37.63	58	62.37	-สุขภาพ,โภชนาการ	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
โภชนาการกับการพัฒนาชุมชน*	57	61.29	36	38.71	-การพัฒนาชุมชน, โภชนาการ	1
					-โภชนาการและการ พัฒนาชุมชน	1
โภชนาการกับการวางแผน ครอบครัว *	56	60.21	37	39.78	-การวางแผน ครอบครัว,โภชนาการ	1
					-โภชนาการและการ วางแผนครอบครัว	1
โภชนาการกับงานอนามัยแม่ และเด็ก	73	78.49	20	21.51	-งานอนามัยแม่และ เด็ก,โภชนาการ	1
แม่และเด็ก *	77	82.80	16	17.20	-แม่และลูก	1
มารดาและเด็ก	26	27.96	67	72.04		
มารดาและทารก	39	41.94	54	58.06		
มารดาและบุตรชาย	20	21.51	73	78.49		
มารดาและบุตรสาว	20	21.51	73	78.49		
มารดาและบุตร *	48	51.61	45	48.39		
ยาเสพติดกับนักเรียน *	57	61.29	36	38.71	-ยาเสพติด,นักเรียน	1
					-สารเสพติด	1
ยาเสพติดกับเยาวชน *	63	67.74	30	32.26	-ยาเสพติด,เยาวชน	1
ยาเสพติดกับวัยรุ่น *	59	63.44	34	36.56	-ยาเสพติด,วัยรุ่น	1
แรงงานกับสาธารณสุข *	48	51.61	45	48.39	-แรงงานกับงาน สาธารณสุข	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
วัสดุและอุปกรณ์ของ โรงพยาบาล *	55	59.14	38	40.86	-วัสดุอุปกรณ์ของ โรงพยาบาล	1
					-ยาและเวชภัณฑ์ของ โรงพยาบาล	1
สิ่งแวดล้อมและชีวภาพ *	49	50.69	44	47.31	-สิ่งแวดล้อมทาง ชีวภาพ	1
					-สิ่งแวดล้อมกับ ชีวภาพ	1
สุขภาพและความงาม *	47	50.54	46	49.46	-สุขภาพ,ความงาม	1
สุขภาพและอนามัย *	53	56.99	40	43.01	-สุขภาพอนามัย	1
					-สุขภาพกับอนามัย	1
สุขภาพจิตกับโภชนาการ *	62	66.67	31	33.33	-สุขภาพจิตกับภาวะ โภชนาการ	1
					-สุขภาพจิตกับ ทุพโภชนาการ	1
สุขศึกษากับเอตส์ *	59	63.44	34	36.56	-สุขศึกษา--เอตส์	1
					-เอตส์,สุขศึกษา	1
ยาและยาเสพติด *	59	63.44	34	36.56	-ยาและสารเสพติด	1
					-สารเสพติด	1
สาธารณสุขกับเด็ก	29	31.18	64	68.82		
อนามัยแม่และเด็ก *	71	76.34	22	23.66	-อนามัยครอบครัว	1
อาหารและโภชนาการ *	61	65.59	32	34.41		
มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม *	76	82.72	17	18.28		
สุขภาพจิตกับหนังสือ	41	44.09	52	55.91		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อาหารและการรับประทาน	39	41.94	54	58.06		
คุณภาพชีวิตกับกฎหมาย * การแพทย์และสาธารณสุข	58	62.37	35	37.63	-คุณภาพชีวิต, กฎหมายการแพทย์ และสาธารณสุข	1
เอดส์กับการสื่อสาร *	55	59.14	38	40.86	-เอดส์,การสื่อสาร	1
3. หัวเรื่องที่มีการใช้เครื่องหมาย(.) กัน						
โรงพยาบาล, การบริหาร	29	31.18	64	68.82		
ครอบครัว, อนามัย	33	35.48	60	64.52		
ครอบครัว, การวางแผน	30	32.26	63	67.74		
สาธารณสุข, การวางแผน *	55	59.14	38	40.86		
สาธารณสุข, การวิจัยบริการ	33	35.48	60	64.52	-การวิจัย,บริการ สาธารณสุข	1
ขาดภูมิคุ้มกัน, กลุ่มอาการ *	55	59.14	38	40.86		
คุณภาพ, การควบคุม *	56	60.22	37	39.78		
คุมกำเนิด, ยา *	58	62.37	35	37.63		
คุมกำเนิด, สาร	5	5.38	88	94.62		
ไวรัส , วิทยา	10	10.75	83	89.25		
โรงพยาบาล , บุคลากร *	57	61.29	36	38.71	-บุคลากรใน โรงพยาบาล	1
					-บุคลากรสาธารณสุข	1

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				ค่าที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ปอด,โรคเกิดจากเชื้อรา *	59	63.44	34	36.56		
ปอด,โรคจากเชื้อรา	18	19.35	75	80.65		
ปอด,โรค,เกิดจากเชื้อรา	11	11.83	82	88.17		
ปอด, โรคเกิดจากปรสิต *	55	59.14	38	40.86	-ปอด,โรคเกิดจาก	1
ปอด, โรคจากปรสิต	10	10.75	83	89.25	ปรสิต	
ปอด, โรค , เกิดจากปรสิต	8	8.60	85	91.40		
ประชากร,ความหนาแน่น *	66	70.97	27	29.03		
ปรสิต, โรคเกิดจาก	16	17.20	77	82.80		
พยาบาล , นุรุษ	24	25.81	69	74.16		
ภาชนะบรรจุอาหาร, อุตสาหกรรม	28	30.11	65	69.89		
ภูมิคุ้มกัน , โรค	24	25.81	69	74.19		
พิษสุนัขบ้า, โรค *	57	61.29	36	38.71	-โรคพิษสุนัขบ้า	1
แมลง,การควบคุม *	49	52.69	44	47.31		
ยาเสพติด, การใช้เกินขนาด	14	15.05	79	84.95	-การใช้ยาและ	1
สารเสพติด, การใช้เกินขนาด *	55	59.14	38	40.86	สารเสพติดเกินขนาด	
ยาเสพติด, การติด	22	23.66	71	76.34	-สารเสพติด,การติด	1
ยุง,การควบคุม *	50	53.76	43	46.24		
เลือด, ผู้บริจาค	24	25.81	69	74.19		
วัคซีน, การฉีด	35	37.63	58	62.37		
ภูมิแพ้และภูมิคุ้มกัน, วิทยา	23	24.73	70	75.27		
อาหาร, วิชากำหนด	28	30.11	65	69.89	-โภชนาการ	1
หัตถเยอรมัน,ไวรัส	41	44.09	52	55.91		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
สาธารณสุข, การบริหาร	28	30.11	65	69.89		
สุขาภิบาล, ร้านอาหาร	33	35.48	60	64.52		
สาธารณสุข, นโยบาย	34	36.56	59	63.44		
อาหาร, การปนเปื้อน *	62	66.67	31	33.33	-อาหารกับการ	1
อาหาร, การปนเปื้อนใน	2	2.15	91	97.84	ปนเปื้อน	
สัตว์รังควาน, การควบคุมทาง*	50	53.76	43	46.24		
ชีววิทยา						
คุมกำเนิด, ห่วง *	52	55.91	41	44.09	-คุมกำเนิด,ห่วง	1
					อนามัย	
					-ห่วงคุมกำเนิด	1
อาชีพ, โรคเกิดจาก	18	19.35	75	80.65		
ทันตสุขภาพ, การสำรวจ *	61	65.59	32	34.41	-ทันตสาธารณสุข,	1
ฟัน, การสำรวจอนามัย	5	5.38	88	94.62	การสำรวจ	
ฟัน, การสำรวจสุขภาพ	16	17.20	77	82.80	-สุขภาพช่องปาก,	1
					การสำรวจ	
					-ช่องปาก,การสำรวจ	1
					อนามัย	
					-การสำรวจทาง	1
					ทันตสุขภาพ	
					-ช่องปาก,การสำรวจ	1
					สุขภาพ	
น้ำ, คุณภาพ	15	16.13	78	83.87	-น้ำ--การควบคุม	1
น้ำ, การควบคุมคุณภาพ *	61	65.59	32	34.41	และตรวจสอบ	
เด็ก, การเลี้ยง	2	2.15	91	97.85		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เด็ก, การดูแล	3	3.23	90	96.77		
อาหาร, การอุตสาหกรรม	2	2.15	91	97.85	-อาหาร,อุตสาหกรรม	1
อาหาร, อุตสาหกรรมผลิต *	58	62.37	35	37.63	การผลิต	
อาหาร, อุตสาหกรรม	12	12.90	81	87.10		
น้ำโสโครก, การกำจัด	35	37.63	58	62.37	-มูลฝอย--การกำจัด	1
ประชากร, การเคลื่อนย้าย	6	6.45	87	93.55		
ผู้ป่วย, การดูแล	30	32.26	63	67.74		
ผู้ป่วย, การวางแผนดูแล	6	6.45	87	93.55		
ผู้ป่วย, การจัดการดูแล	12	12.90	81	87.10		
สุศึกษาในโรงพยาบาล, การประเมินผล	24	25.81	69	74.19		
โภชนาการ, การสำรวจ *	55	59.14	38	40.86		
โรค, การรักษา	4	4.30	89	95.70	-การรักษาโรค	1
โรค, การป้องกันและรักษา	27	29.03	66	70.97	-โรค--การป้องกัน	1
สุศึกษา, การสอน	13	13.98	80	86.02		
สาธารณสุข, การนิเทศ	21	22.58	72	77.42		
อาหาร, การเก็บถนอม	22	23.66	71	76.34		
อาหาร, การตรวจ	12	12.90	81	87.10		
อาหาร, การเจือปนและการ ตรวจสอบ	34	36.56	59	63.44		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
4.หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่อง ย่อยโดยใช้เครื่องหมาย(--) กัน						
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม -- การป้องกัน	10	10.75	83	89.25	กลุ่มอาการภูมิคุ้มกัน เสื่อม-- การป้องกัน และแก้ไขปัญหา	1
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม -- การป้องกันและควบคุม *	55	59.14	38	40.86	กลุ่มอาการภูมิคุ้มกัน เสื่อม--การป้องกัน และการรักษา	1
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม -- การป้องกันและรักษา *	58	62.37	35	37.63	กลุ่มอาการภูมิคุ้มกัน เสื่อม--การป้องกัน ควบคุมและรักษา	1
ความปลอดภัย --ในงาน อุตสาหกรรม	14	15.05	79	84.95	ความปลอดภัยใน สถานประกอบการ	1
ความปลอดภัย --ในโรงงาน	22	23.66	71	76.34		
ความปลอดภัย --ในโรงงาน อุตสาหกรรม *	51	54.84	42	45.16		
เด็ก--การเลี้ยงดู *	65	69.89	28	30.11		
เด็ก--การเลี้ยงดูและสุขวิทยา*	60	64.52	33	35.48		
เด็ก -- การดูแลเด็ก	6	6.45	87	93.55		
เด็ก -- การดูแลและสุขวิทยา	5	5.38	88	94.62		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้ N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เด็ก--การบริหารและสุขวิทยา	3	3.23	90	96.77		
น้ำ -- การควบคุม	7	7.53	86	92.47	น้ำ--การควบคุม และตรวจสอบ คุณภาพ	1
น้ำ -- การวิเคราะห์	25	26.88	68	73.12	น้ำ--การควบคุม และตรวจสอบ คุณภาพ	1
น้ำ -- การตรวจสอบคุณภาพ*	64	68.82	29	31.18		
บุคลากรสาธารณสุข--กำลังคน *	49	52.69	44	47.31		
บ้าน -- การกำจัดของเสีย	30	32.26	63	67.74	การกำจัด--ขยะ มูลฝอย	1
ขยะมูลฝอย -- การกำจัด *	49	52.69	44	47.31	มูลฝอย--การกำจัด	1
ประชากร -- การเคลื่อนย้าย	9	9.68	84	90.32		
ประชากร -- การย้ายถิ่น *	68	73.12	25	26.88		
ผู้ป่วย -- การดูแล	52	55.91	41	44.09		
ผู้ป่วย -- การดูแลและสุขวิทยา	9	9.68	84	90.32		
โภชนาการ--การประเมิน	18	19.35	75	80.65		
โภชนาการ--การประเมินผล*	59	63.44	34	36.56		
โภชนาการ -- การสำรวจ *	42	45.16	51	54.83		
เด็ก -- โภชนาการ	31	33.33	62	66.66		
โรค -- การรักษา	5	5.38	88	94.62	-การรักษาโรค	1
โรค -- การควบคุม	3	3.23	90	96.77		
โรค--การป้องกันและรักษา *	59	63.44	34	36.56	-โรค--การป้องกัน รักษาและควบคุม	1
โรค--การป้องกันและควบคุม*	63	67.74	30	32.26		

ตารางที่ 21 (ต่อ) จำนวนหัวเรื่องทางด้านสาธารณสุขศาสตร์ลักษณะต่าง ๆ จำแนกตาม
จำนวนนักวิชาการที่ต้องการใช้ และ ไม่ต้องการใช้
N=93

หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ				คำที่เสนอแนะ	จำนวน ที่เสนอ แนะ
	ต้องการใช้		ไม่ต้องการใช้			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
หัตถเยอรมัน -- การควบคุมและ ป้องกัน *	56	60.22	37	39.78		
ประชากร -- สถิติ *	61	65.59	32	34.41		
สุขศึกษา -- การศึกษาและ การสอน	7	7.52	86	92.47		
สุขศึกษา--การเรียนการสอน *	60	64.52	33	35.48		
สุขศึกษา -- การสอน	12	12.90	81	87.10		
สาธารณสุข--การนิเทศงาน *	61	65.59	32	34.41		
สาธารณสุข -- ข้อมูล	10	10.75	83	89.25		
สาธารณสุข--ข้อมูลข่าวสาร *	79	84.95	14	15.05		
อาหาร -- การเก็บและถนอม *	59	63.44	34	36.56		
อาหาร -- การเก็บรักษา	16	17.20	77	82.80		
อาหาร -- การตรวจสอบ *	64	68.82	29	31.18		
อนามัย -- ครอบครัว	41	44.09	52	55.91		

จากตารางที่ 21 พบว่า หัวเรื่องในกลุ่มที่ 1 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนามคำเดียว และกลุ่มคำ ทั้งหมด 179 หัวเรื่อง หัวเรื่องที่นักวิชาการต้องการใช้ คือ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 92.47) อนามัยส่วนบุคคล (ร้อยละ 92.47) หัวเรื่องที่นักวิชาการไม่ต้องการใช้ คือ โปรตีนแบคทีเรีย (ร้อยละ 100.00) วิทยาโรคระบาด (ร้อยละ 100.00) หัวเรื่องในกลุ่มที่ 2 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นคำนาม 2 คำเชื่อมด้วย "กับ" "และ" ทั้งหมด 41 หัวเรื่อง หัวเรื่องที่นักวิชาการต้องการใช้ คือ แม่และเด็ก (ร้อยละ 82.80) ประชากรกับสิ่งแวดล้อม (ร้อยละ 80.64) หัวเรื่องที่นักวิชาการไม่ต้องการใช้ คือ กองทุนยาและเวชภัณฑ์

(ร้อยละ 86.02) กองทุนยาและเวชภัณฑ์ประจำหมู่บ้าน (ร้อยละ 83.87) หัวเรื่องในกลุ่มที่ 3 หัวเรื่องที่มีการสลับทีค่า โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่น ทั้งหมด 65 หัวเรื่อง หัวเรื่องที่นักวิชาการต้องการใช้ คือ ประชากร,ความหนาแน่น (ร้อยละ 70.97) อาหาร,การปนเปื้อน (ร้อยละ 66.67) หัวเรื่องที่นักวิชาการไม่ต้องการใช้ คือ อาหาร, การอุตสาหกรรม (ร้อยละ 97.85) อาหาร,การปนเปื้อนใน (ร้อยละ 97.84) หัวเรื่องในกลุ่มที่ 4 หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย โดยใช้เครื่องหมาย (--) คั่น ทั้งหมด 41 หัวเรื่อง หัวเรื่องที่นักวิชาการต้องการใช้ คือ สาธารณสุข--ข้อมูลข่าวสาร (ร้อยละ 84.95) ประชากร--การย้ายถิ่น (ร้อยละ 73.12) หัวเรื่องที่นักวิชาการไม่ต้องการใช้ คือ โรค--การควบคุม (ร้อยละ 96.77) เด็ก--การบริบาลและสุขวิทยา (ร้อยละ 96.77)

เมื่อนำหัวเรื่องจำนวน 326 หัวเรื่อง มารวบรวมเป็นรายการหัวเรื่องที่มีนักวิชาการ จำนวนตั้งแต่ ร้อยละ 50.00 ต้องการใช้ ได้รายการหัวเรื่องทั้งหมด จำนวน 142 หัวเรื่อง (ร้อยละ 43.56) ซึ่งสามารถนำมาจัดกลุ่มได้ดังนี้

- กลุ่มที่ 1 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นค่านามคำเดี่ยวและกลุ่มคำ
จำนวน 75 หัวเรื่อง (ร้อยละ 52.81)
- กลุ่มที่ 2 หัวเรื่องที่มีลักษณะเป็นค่านาม 2 คำเชื่อมด้วย“กับ”“และ”
จำนวน 31 หัวเรื่อง (ร้อยละ 21.83)
- กลุ่มที่ 3 หัวเรื่องที่มีการสลับทีค่า โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) คั่น
จำนวน 18 หัวเรื่อง (ร้อยละ 12.68)
- กลุ่มที่ 4 หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อยโดยใช้เครื่องหมาย(--)คั่น
จำนวน 18 หัวเรื่อง (ร้อยละ 12.68)

หัวเรื่องที่มีนักวิชาการจำนวนตั้งแต่ร้อยละ 50.00 ต้องการใช้ จำนวน 142 หัวเรื่อง สามารถนำมาจัดเรียงตามลำดับอักษร ก-ข เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ ในห้องสมุดทางด้าน สาธารณสุขศาสตร์ และห้องสมุดอื่น ๆ ได้ดังนี้ (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 รายการหัวเรื่องที่นักวิชาการจำนวนตั้งแต่ ร้อยละ 50.00 ต้องการใช้
(เรียงตามลำดับอักษร ก-ฮ)

หัวเรื่อง	ร้อยละ
กองทุนยา	50.54
กองทุนยาประจำหมู่บ้าน	62.37
การควบคุมสัตว์แทะ	55.91
การเจือปนและการตรวจสอบอาหาร	59.91
การฉีดวัคซีน	62.37
การตรวจสอบคุณภาพ	68.82
การติดสารเสพติด	77.42
การบริหารโรงพยาบาล	52.69
การประชาสัมพันธ์กับสุขภาพ	61.29
การพยาบาลจิตเวช	63.44
การวางแผนครอบครัว	68.82
การวิจัยบริการสาธารณสุข	61.29
ก๊าซชีวภาพ	67.74
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง	78.49
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม--การป้องกันและความคุม	59.14
กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันเสื่อม--การป้องกันและรักษา	62.37
ขยะมูลฝอย	59.14
ขยะมูลฝอย--การกำจัด	52.69
ขาดภูมิคุ้มกัน,กลุ่มอาการ	59.14
ครอบครัวกับเอดส์	70.97
ความเครียดกับสุขภาพ	69.89
ความปลอดภัย--ในโรงงานอุตสาหกรรม	54.84
ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร	62.37
ความสัมพันธ์ระหว่างมารดากับบุตร	60.21
คอมพิวเตอร์กับสุขภาพ	65.59
คุมกำเนิด,ยา	62.37
คุมกำเนิด,ห่วง	55.91

ตารางที่ 22 รายการหัวเรื่องที่นักวิชาการจำนวนตั้งแต่ ร้อยละ 50.00 ต้องการใช้
(เรียงตามลำดับอักษร ก-ข)

หัวเรื่อง	ร้อยละ
คุณภาพ,การควบคุม	60.22
คุณภาพชีวิตกับกฎหมายการแพทย์และสาธารณสุข	62.37
จิตกังวล	66.67
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	61.29
จุลชีววิทยาทางอาหาร	63.44
ชีวิตกับสภาพแวดล้อม	62.37
เด็ก--การเลี้ยงดู	69.89
เด็ก--การเลี้ยงดูและสุขวิทยา	64.52
เด็กก่อนวัยเรียน	53.76
เด็กด้อยโอกาส	79.57
เด็กวัยก่อนเรียน	51.61
ทารกแรกเกิด	65.59
ทันตสาธารณสุข	72.04
ทันตสุขภาพ	61.29
ทันตสุขภาพ,การสำรวจ	65.59
ทุพโภชนาการ	60.21
นโยบายสาธารณสุข	81.72
น้ำ,การควบคุมคุณภาพ	65.59
น้ำนมมารดา	59.14
น้ำนมแม่	53.76
บริหารงานสาธารณสุข	66.67
บุคลากรสาธารณสุข	66.67
บุคลากรสาธารณสุข--กำลังคน	52.69
บุรุษพยาบาล	61.29
แมคทีเรีย	74.19
ปรสิตวิทยา	63.44
ปอด,โรคเกิดจากเชื้อรา	63.44

ตารางที่ 22 รายการหัวเรื่องที่นักวิชาการจำนวนตั้งแต่ ร้อยละ 50.00 ต้องการใช้
(เรียงตามลำดับอักษร ก-ข)

หัวเรื่อง	ร้อยละ
ปอด,โรคเกิดจากปรสิต	59.14
ประชากรกับสิ่งแวดล้อม	80.64
ประชากร,ความหนาแน่น	70.97
ประชากร--สถิติ	65.59
ปุ๋ยอินทรีย์	66.67
โปรตีนของแบคทีเรีย	67.74
โปรโตซัว	61.29
ผู้นำชุมชน	78.49
ผู้บริจาคเลือด	59.14
ผู้ป่วย--การดูแล	55.91
ผู้สื่อข่าวสาธารณสุข	63.44
พฤติกรรมของเด็ก	67.74
พาหะนำโรค	68.82
พิษสุนัขบ้า,โรค	61.29
ฟิรารีเอซิส	59.14
ภูมิคุ้มกันโรค	70.97
โภชนาบำบัด	67.74
โภชนาการ--การประเมิน	63.44
โภชนาการกับการพัฒนาชุมชน	61.29
โภชนาการกับการวางแผนครอบครัว	60.21
โภชนาการกับงานอนามัยแม่และเด็ก	78.49
โภชนาการกับสุขภาพ	63.44
โภชนาการเด็ก	51.61
โภชนาการ,การสำรวจ	59.14
มลพิษทางอากาศ	87.10
มลภาวะจากสิ่งแวดล้อม	55.91
มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	82.72

ตารางที่ 22 รายการหัวเรื่องที่นักวิชาการจำนวนตั้งแต่ ร้อยละ 50.00 ต้องการใช้
(เรียงตามลำดับอักษร ก-ฮ)

หัวเรื่อง	ร้อยละ
มารดาและบุตร	51.61
แมลง,การควบคุม	52.69
แม่และเด็ก	82.80
ยาคุมกำเนิด	55.91
ยาปฏิชีวนะ	65.59
ยาและยาเสพติด	63.44
ยาเสพติดกับนักเรียน	61.29
ยาเสพติดกับเยาวชน	67.74
ยาเสพติดกับวัยรุ่น	63.44
ยุง,การควบคุม	53.76
ระบอบวิทยา	61.29
แรงงานกับสาธารณสุข	51.61
โรค--การป้องกันและควบคุม	67.74
โรค--การป้องกันและรักษา	63.44
โรคเกิดจากเชื้อปรสิต	52.69
โรคเกิดจากเชื้อไวรัส	58.06
โรคเกิดจากปรสิต	59.14
โรคเกิดจากไวรัส	62.37
โรคเกิดจากอาชีพ	62.37
โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	92.47
โรคพิษสุนัขบ้า	60.22
โรงพยาบาล,บุคลากร	61.29
วัสดุและอุปกรณ์ของโรงพยาบาล	59.14
วิชากำหนดอาหาร	59.14
วิทยาการระบาด	52.69
วิทยาภูมิคุ้มกัน	61.29
ไวรัสวิทยา	84.95

ตารางที่ 22 รายการหัวเรื่องที่นักวิชาการจำนวนตั้งแต่ ร้อยละ 50.00 ต้องการใช้
(เรียงตามลำดับอักษร ก-ฮ)

หัวเรื่อง	ร้อยละ
ไวรัสหัดเยอรมัน	63.44
สัตวรั้งควาน,การควบคุมทางชีววิทยา	53.76
สถานบริการสาธารณสุข	67.74
สถานเลี้ยงเด็ก	62.37
สาธารณสุข--การนิเทศงาน	65.59
สาธารณสุข,การวางแผน	59.14
สาธารณสุข--ข้อมูลข่าวสาร	84.95
สารเสพติด,การใช้เกินขนาด	59.14
สิ่งแวดล้อมและชีวภาพ	50.69
สุขภาพจิตกับโภชนาการ	66.67
สุขภาพช่องปาก	62.37
สุขภาพและความงาม	50.54
สุขภาพและอนามัย	56.99
สุขศาสตร์	59.14
สุขศึกษา	65.59
สุขศึกษา--การเรียนการสอน	64.52
สุขศึกษากับเอดส์	63.44
สุขวิทยา	63.44
สุขาภิบาลร้านอาหาร	65.59
ห้วงอนามัย	60.21
หัดเยอรมัน--การควบคุมและป้องกัน	60.22
อนามัยครอบครัว	66.66
อนามัยแม่และเด็ก	76.34
อนามัยส่วนบุคคล	92.47
อาหาร--การเก็บและถนอม	63.44
อาหาร--การตรวจสอบ	68.82
อาหาร,การปนเปื้อน	66.67

ตารางที่ 22 รายการหัวข้อเรื่องที่นักวิชาการจำนวนตั้งแต่ ร้อยละ 50.00 ต้องการใช้
(เรียงตามลำดับอักษร ก-ข)

หัวข้อเรื่อง	ร้อยละ
อาหารและโภชนาการ	65.59
อาหาร,อุตสาหกรรมผลิต	62.37
อาสาสมัครสาธารณสุข	68.82
เอดส์	67.74
เอดส์กับการสื่อสาร	59.14
อุตสาหกรรมภาชนะบรรจุอาหาร	61.29
ซอร์โโมนการเจริญเติบโต	89.25

3. ปัญหาในการใช้หัวข้อเรื่องภาษาไทยสาขาสาธารณสุขศาสตร์ และข้อเสนอแนะ

จากนักวิชาการจำนวน 93 คน ปรากฏว่า นักวิชาการจำนวน 92 คน มีปัญหาในการใช้หัวข้อเรื่องภาษาไทยสาขาสาธารณสุขศาสตร์ ดังนี้ นักวิชาการส่วนใหญ่ 63 คน (ร้อยละ 68.48) มีปัญหาการให้หัวข้อเรื่องกว้างเกินไป ไม่เฉพาะเจาะจง รongลงมา จำนวน 54 คน (ร้อยละ 58.70) มีปัญหาหัวข้อเรื่องไม่ตรงกับคำที่ผู้ใช้ใช้ จำนวน 50 คน (ร้อยละ 54.35) มีปัญหาศัพท์บางคำ ที่แปลจากภาษาต่างประเทศผู้ใช้ไม่รู้จักเนื่องจากไม่ใช่ศัพท์บัญญัติ ที่ใช้แพร่หลายและนักวิชาการ จำนวน 48 คน (ร้อยละ 52.17) มีปัญหาไม่มีคำที่ต้องการค้น ในเครื่องมือช่วยค้นของห้องสมุด จำนวนน้อยที่สุด 2 คน (ร้อยละ 2.17) มีปัญหาให้หัวข้อเรื่องแคบเกินไป ไม่ครอบคลุมเนื้อหาสำคัญ (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 ปัญหาในการใช้หัวเรื่องภาษาไทยสาขาสาธิตสุขศาสตร์ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)

N=92

ปัญหาในการใช้หัวเรื่อง	จำนวนนักวิชาการ	ร้อยละ
ไม่มีคำที่ต้องการค้นในเครื่องมือช่วยค้นของห้องสมุด	48	52.17
ผู้ใช้ไม่ทราบว่าจะค้นที่หัวเรื่องใด	22	23.91
หัวเรื่องใช้ภาษาที่ยากแก่การเข้าใจ	24	26.09
หัวเรื่องไม่ตรงกับคำที่ผู้ใช้ใช้	54	58.70
ไม่มีคู่มือแนะนำการค้นหัวเรื่องให้กับผู้ใช้	36	39.13
ไม่มีคำอธิบายในคู่มือช่วยค้นที่ห้องสมุดจัดให้	24	26.09
ให้หัวเรื่องไม่ตรงกับเนื้อหาวิชาที่เปิดสอน	10	10.87
ให้หัวเรื่องกว้างเกินไป ไม่เฉพาะเจาะจง	63	68.48
ให้หัวเรื่องแคบเกินไป ไม่ครอบคลุมเนื้อหาที่สำคัญ	2	2.17
ไม่มีบรรณารักษ์ให้คำแนะนำการค้นหัวเรื่องให้กับผู้ใช้	12	13.04
ศัพท์บางคำที่แปลจากภาษาต่างประเทศผู้ใช้ไม่รู้จัก เนื่องจากไม่ใช่ศัพท์บัญญัติที่แพร่หลาย	50	54.35
ผู้ใช้นึกถึงหัวเรื่อง แตกต่างไปจากหัวเรื่อง บรรณารักษ์กำหนดใช้	33	35.87
หัวเรื่องที่กำหนดไม่ทันสมัย	14	15.22
หัวเรื่องเป็นคำที่ผู้ใช้ไม่คุ้นเคย	27	29.35
ผู้ใช้ไม่เข้าใจหัวเรื่องใหญ่ หัวเรื่องย่อยที่ห้องสมุดกำหนดใช้	29	31.52
อื่น ๆ		

จากนักวิชาการจำนวนทั้งหมด 93 คน จำนวน 17 คน (18.28%) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงหัวข้อเรื่องภาษาไทย สาขาสาธาณสุขศาสตร์ ดังนี้ คือ

1. ควรได้มีการนำเอาผลสรุปของการศึกษา ขยายผล เพื่อเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันในการกำหนดหัวข้อเรื่องทางด้านสาธาณสุขศาสตร์จะเป็นประโยชน์อย่างมาก ทำให้การเลือกใช้คำไม่สับสน (1 คน)
2. ควรเลือกใช้คำลักษณะใดลักษณะหนึ่งเพียงลักษณะเดียวในแต่ละเนื้อหา (1 คน)
3. ควรมีคู่มือแนะนำการค้นหาคำให้ผู้ใช้ โดยอยู่ในรูปบัตร สำหรับกลุ่มบัตรในแต่ละเรื่อง และคู่มือการค้นควรมีคำสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการค้นเรื่อง โดยกำหนดคำสำคัญไว้หลาย ๆ คำ ในเนื้อหาเรื่องเดียวกัน เพื่อที่จะค้นเรื่อง ได้ตรงความต้องการมากที่สุด (1 คน)
4. หากเป็นห้องสมุดไม่ใหญ่มาก ควรประยุกต์ระบบของต่างประเทศ ที่ใช้กันอยู่ในบ้านเราให้มีหมวดหมู่ย่อยลง และง่ายแก่การค้นหา อาจจะใช้วิธีกำหนดหมวดใหญ่ ๆ และแยกย่อยเป็นหมวดเล็ก ๆ ลงไป จะทำให้ค้นหาง่าย และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด (1 คน)
5. หัวเรื่องที่แปลมาจากภาษาต่างประเทศ ควรยึดตาม “ศัพท์บัญญัติ” ของราชบัณฑิตยสถาน และใช้พจนานุกรม ของ ราชบัณฑิตยสถาน เป็นหลักในการสะกดให้ถูกต้อง เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี ให้ผู้มาใช้บริการในห้องสมุด (1 คน)
6. ควรใช้คำที่ชัดเจน ง่าย และทันสมัย (1 คน)
7. ควรกำหนดหัวข้อเรื่องไว้ให้เฉพาะเจาะจง และตรงกับที่คนส่วนใหญ่นิยมใช้ (1 คน)
8. ควรมีหัวข้อเรื่องใหญ่ และมีหัวข้อย่อยที่สำคัญประกอบไว้ด้วย (1 คน)
9. ควรมีการประชุม และใช้หัวข้อให้เป็นสากลในห้องสมุดแต่ละแห่ง (1 คน)
10. หัวเรื่องที่แปลจากภาษาต่างประเทศ หรือ คำที่ผู้ใช้ไม่คุ้นเคย ควรใส่คำที่ผู้ใช้ไม่คุ้นเคย หรือคำที่แปลจากภาษาต่างประเทศ ไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ (1 คน)
11. ผู้ใช้ที่มีพื้นฐานภาษาต่างประเทศ บางคนไม่เข้าใจหัวข้อภาษาไทย ควรใส่คำภาษาต่างประเทศไว้ในเครื่องหมายวงเล็บ เพื่อจะได้เข้าใจหัวเรื่องนั้น ๆ ว่า หมายถึงเรื่องอะไร (1 คน)
12. หัวเรื่องทางสาธาณสุขและสิ่งแวดล้อม ควรยึดตามพ.ร.บ.ที่เกี่ยวข้อง (1 คน)
13. ส่วนใหญ่คำที่ใช้อยู่ขณะนี้ก็เข้าใจกันดี ในวงการสาธาณสุขศาสตร์ ประเด็นสำคัญควรคำนึงถึง คำที่ใช้แม้จะหลากหลาย แต่สื่อความหมายเหมือนกัน ก็ควรอนุโลมใช้ได้ และควรให้อิสระในการเลือกใช้ ไม่ควรบังคับเพื่อให้ภาษาแตกฉาน (1 คน)
14. ควรจัดหมวดเฉพาะของงานสาธาณสุขศาสตร์ เนื่องจากว่า จำเป็นต้องมีการระบุคำที่จะค้นเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ และเรียงเป็นกลุ่มย่อย ๆ และไม่ควรรู้ คำนำหน้า ที่เหมือนกันไว้มากเพราะจะทำให้เสียเวลาในการค้น เช่น การ, ความ, วิธี, การวิจัย ฯลฯ (1 คน)

15. ควรใช้ภาษาที่นิยมใช้อย่างกว้างขวางทุกวงการ โดยเฉพาะกระทรวงสาธารณสุข ที่มีคำ เหล่านี้ใช้อยู่ประจำ หลายคำ และควรมีการขอข้อมูล จาก กระทรวงสาธารณสุข ในเรื่อง คำต่าง ๆ และความนิยมในการใช้ ว่ามีมากน้อยเพียงใด ควรใช้คำไหนบ้าง (1 คน)

16. ควรต้องพิจารณาตามรูปแบบใน CD-ROM เพื่อให้ผู้ใช้คุ้นเคยกับคำที่เคยค้นอยู่ เป็นการหาหัวข้อใหญ่ แล้วย่อยหัวข้อให้เล็กลง จนได้สิ่งที่ต้องการ (1 คน)

17. ควรมีทั้งหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อย เพื่อว่าไม่สามารถค้นพบคำในหัวข้อใหญ่ ก็ จะค้นพบได้ในหัวข้อย่อย (1 คน)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย